

UZNESENIE SÚDU PRVÉHO STUPŇA (tretia komora)

z 3. júla 2007*

Vo veci T-212/02,

Obec Champagne (Švajčiarsko),

„**Défense de l'appellation Champagne ASBL**“, so sídlom v Champagne (Švajčiarsko),

Cave des viticulteurs de Bonvillars, so sídlom v Bonvillarsi (Švajčiarsko), a ďalší žalobcovia, ktorých mená sú uvedené v prílohe tohto uznesenia, v zastúpení: D. Waelbroeck a A. Vroninks, advokáti,

žalobcovia,

proti

Rade Európskej únie, v zastúpení: pôvodne J. Carbery, neskôr F. Florindo Gijón a F. Ruggeri Laderchi, splnomocnení zástupcovia,

* Jazyk konania: francúzština.

a

Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: pôvodne J. Forman a D. Maidani, neskôr J. Forman a F. Dintilhac, splnomocnení zástupcovia,

žalované,

ktoré v konaní podporuje:

Francúzska republika, v zastúpení: G. de Bergues a A. Colomb, splnomocnení zástupcovia,

vedľajší účastník konania,

ktorej predmetom je žaloba o neplatnosť článku 1 rozhodnutia Rady a Komisie 2002/309/ES o dohode o vedeckej a technologickej spolupráci zo 4. apríla 2002 o uzavretí siedmich dohôd so Švajčiarskou konfederáciou (Ú. v. ES L 114, s. 1; Mim. vyd. 11/041, s. 89), pretože schvaľuje článok 5 ods. 8 v hlave II prílohy 7 dohody medzi Európskym spoločenstvom a Švajčiarskou konfederáciou o obchode s poľnohospodárskymi výrobkami, a žaloba o náhradu škody, ktorá tým bola žalobcom údajne spôsobená,

SÚD PRVÉHO STUPŇA
EURÓPSKYCH SPOLOČENSTIEV (tretia komora),

v zložení: predseda komory M. Jaeger, sudcovia J. Azizi a E. Cremona,

tajomník: E. Coulon,

vydal toto

Uznesenie

Právny rámec

- ¹ V súlade s nariadením Rady (EHS) č. 823/87 zo 16. marca 1987 o prijatí osobitných ustanovení v súvislosti s akostnými vínami psr [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 84, s. 59) v zmenenom a doplnenom znení a zoznamom akostných vín psr uverejneným na základe článku 1 ods. 3 tohto nariadenia (Ú. v. ES C 46, 1999, s. 113) platí v Spoločenstve pre šumivé víno vyrábané vo francúzskej oblasti Champagne chránený názov „akostné víno vyrobené v špecifickom regióne“ (akostné víno psr).

- 2 Článok 29 ods. 2 nariadenia Rady (EHS) č. 2392/89 z 24. júla 1989 o zavedení všeobecných pravidiel označovania a prezentácie vín a hroznových muštov [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 232, s. 13) znie:

„Na opis dovozného vína sa nesmie používať názov zemepisnej jednotky používaný na opis stolového vína alebo akostného vína psr či názov špecifikovaného regiónu v Spoločenstve, a to ani v jazyku krajiny výroby, v ktorom sa táto jednotka, resp. tento región nachádzajú, ani v inom jazyku.“ [*neoficiálny preklad*]

- 3 Podľa článku 29 ods. 3 druhého pododseku tohto nariadenia:

„Možno rozhodnúť o odchýlkach z odseku 2, pokiaľ je zemepisný názov vína vyrábaného v Spoločenstve totožný s názvom zemepisnej jednotky nachádzajúcej sa v tretej krajine, pokiaľ sa v tejto krajine používa tento názov pre víno v súlade s dlhodobými a ustálenými zvyklosťami a pod podmienkou, že jeho používanie je touto krajinou právne upravené.“ [*neoficiálny preklad*]

- 4 Nariadenie Rady (ES) č. 1493/1999 zo 17. mája 1999 o spoločnej organizácii trhu s vínom (Ú. v. ES L 179, s. 1; Mim. vyd. 03/026, s. 25) v zmysle svojich článkov 81 a 82 zrušilo s účinnosťou od 1. augusta 2000 nariadenie č. 823/87 a nariadenie č. 2392/89. Podľa nariadenia Komisie (ES) č. 1608/2000 z 24. júla 2000 o stanovení prechodných opatrení do doby prijatia definitívnych opatrení na uplatňovanie nariadenia č. 1493/1999 [*neoficiálny preklad*], naposledy zmeneného a doplneného nariadením Komisie (ES) č. 699/2002 z 24. apríla 2002 (Ú. v. ES L 109, s. 20), však na základe výnimky z určitých ustanovení nariadenia č. 1493/1999 bolo uplatňovanie niektorých ustanovení nariadenia č. 823/87 a celého nariadenia č. 2392/89 predĺžené až do 31. mája 2002, do doby dokončenia a prijatia opatrení na vykonanie nariadenia č. 1493/1999.

- 5 Dňa 29. apríla 2002 bolo prijaté nariadenie Komisie (ES) č. 753/2002, ktorým sa stanovujú určité pravidlá uplatňovania nariadenia č. 1493/1999, pokiaľ ide o popis, označovanie, prezentáciu a ochranu určitých vinárskych výrobkov (Ú. v. ES L 118, s. 1; Mim. vyd. 03/035, s. 455). Toto nariadenie, zmenené a doplnené nariadením Komisie (ES) č. 2086/2002 z 25. novembra 2002 (Ú. v. ES L 321, s. 8; Mim. vyd. 03/037, s. 383), je účinné od 1. augusta 2003.
- 6 Článok 48 nariadenia č. 753/2002 síce zrušuje nariadenie č. 1608/2000, ale článok 47 ods. 2 nariadenia č. 753/2002 v zmenenom a doplnenom znení stanovuje, že na základe výnimky z určitých ustanovení nariadenia č. 1493/1999 sa niektoré ustanovenia nariadenia č. 823/87 i nariadenie č. 2392/89 v celom rozsahu uplatňujú naďalej do 31. júla 2003.
- 7 Článok 52 nariadenia č. 1493/1999 znie:

„Ak členský štát použije názov špecifického regiónu na označenie akostného vína psr, alebo, v prípade potreby, vína určeného na spracovanie do takéhoto akostného vína psr, potom takýto názov nesmie byť použitý na označenie výrobkov vínneho sektoru nevyrobených v tomto regióne a/alebo výrobkov, ktorým tento názov nepri náleží na základe ustanovení príslušných predpisov EÚ a členských štátov. Toto sa rovnako uplatňuje i v prípade, ak členský štát použil názov miestneho administratívneho územia alebo jeho časti, alebo iba malej lokality na označenie akostného vína psr, alebo, ak je to potrebné, vína určeného na spracovanie do takéhoto akostného vína psr.

Bez toho, aby sa porušili ustanovenia Spoločenstva týkajúce sa špecifických typov akostného vína psr, môžu členské štáty, v prípade niektorých výrobných podmienok, ktoré určia, povoliť, aby názov špecifického regiónu bol doplnený o podrobnosti súvisiace s výrobnou metódou, typom alebo názvom odrody, alebo jej synonymom.“

- 8 Názov „champagne“ pre vína z francúzskej oblasti Champagne je uvedené na zozname akostných vín psr uverejnenom v súlade s článkom 54 ods. 5 nariadenia č. 1493/1999 (Ú. v. EÚ C 41, 2006, s. 1 v poslednom znení).
- 9 Článok 36 ods. 1 nariadenia č. 753/2002 stanovuje, že:

„Na etikete dovozného vína vrátane vína z prezretého hrozna alebo kvasiaceho hroznového muštu na priamu ľudskú spotrebu z tretej krajiny, ktorá je členom Svetovej obchodnej organizácie, sa môže uviesť názov zemepisnej oblasti podľa prílohy VII (A) (2) [písm.] d) k nariadeniu... č. 1493/1999, ak slúži na označenie vína ako vína s pôvodom na území tretej krajiny alebo oblasti, alebo miesta v tejto tretej krajine vzhľadom na kvalitu, povest' alebo inú charakteristiku výrobku, ktorú možno v zásade priradiť tomuto zemepisnému pôvodu.“

- 10 V zmysle odseku 3 toho istého ustanovenia:

„Zemepisné označenia uvedené v odsekoch 1 a 2 nesmú viesť k zámene so zemepisným označením používaným na identifikáciu akostného vína vur [psr — *neoficiálny preklad*], stolového vína alebo iného dovozného vína zahrnutého do zoznamov v dohodách uzatvorených medzi spoločenstvom a tretími krajinami.

Niektoré zemepisné označenia tretej krajiny podľa prvého pododseku, ktoré predstavujú rovnako znejúce zemepisné označenia akostného vína vur [psr — *neoficiálny preklad*], stolového vína alebo dovozného vína, sa môžu používať podľa praktických podmienok, za ktorých sa budú od seba odlišovať, pri zohľadnení potreby zabezpečiť,

aby mali príslušní výrobcovia spravodlivé zaobchádzanie a aby spotrebitelia neboli zavádzaní.

...

Tieto označenia, pojmy a praktické podmienky majú byť také ako je ustanovené v prílohe VI.“

- 11 Podľa článku 36 ods. 5 nariadenia č. 753/2002 zmeneného a doplneného nariadením Komisie (ES) č. 316/2004 z 20. februára 2004 (Ú. v. EÚ L 55, s. 16; Mim. vyd. 03/042, s. 490):

„Zemepisné označenie tretej krajiny uvedené v odsekoch 1 a 2 sa môže používať na označení dovážaného vína aj vtedy, keď len 85 % príslušného vína bolo získaných z hrozna obraného v produkčnej oblasti, ktorej názov toto víno nesie.“

- 12 Názov „champagne“ pre vína z obce Champagne vo švajčiarskom kantóne Vaud sa v prílohe VI s názvom „Zoznam rovnako znejúcich zemepisných označení a praktick[ých] podmien[ok] pre ich používanie, ako je uvedené v článku 36 (3)“, nenachádza.

Skutkové okolnosti

- 13 Obec Champagne sa nachádza v kantóne Vaud vo Švajčiarsku vo vinohradníckej oblasti Bonvillars. Na území obce Champagne sa vyrába biele nešumivé víno na báze rýdzej chrupky bielej (chasselas), ktoré sa na trh uvádza pod názvom „champagne“.
- 14 Európske spoločenstvo a Švajčiarska konfederácia podpísali 21. júna 1999 sedem dohôd vrátane Dohody medzi Európskym spoločenstvom a Švajčiarskou konfederáciou o obchode s poľnohospodárskymi výrobkami (Ú. v. ES L 114, 2002, s. 32; Mim. vyd. 11/041, s. 159, ďalej len „dohoda“).
- 15 Článok 5 prílohy 7 dohody stanovuje:

„1. Strany prijímú všetky potrebné opatrenia v súlade s touto prílohou, aby zabezpečili vzájomnú ochranu názvov uvedených v článku 6 a používaných na opis a prezentáciu výrobkov vinárskeho sektora v zmysle článku 2 pochádzajúcich z územia strán. Na tento účel strany zavedú primerané právne prostriedky, aby zabezpečili účinnú ochranu a zabránili, aby sa geografické označenia a tradičné výrazy zneužívali na opis výrobkov vinárskeho sektora, na ktoré sa nevzťahujú dané označenia ani opisy.

2. Chránené názvy strán sú vyhradené výlučne pre výrobky s pôvodom v strane, na ktoré sa vzťahujú a smú sa používať iba za podmienok určených právnym systémom a nariadeniami tejto strany.

...

4. V prípade homonymných geografických označení:

- a) ak sú dve takéto označenia chránené podľa tejto prílohy homonymá, ochrana sa prizná obidvom označeniam, ak nie sú zákazníci zavádzaní, pokiaľ ide o skutočný pôvod výrobkov vinárskeho sektora;

...

5. V prípade homonymných tradičných výrazov:

- a) ak dva výrazy chránené podľa tejto prílohy sú homonymá, ochrana sa prizná každému takémuto výrazu, ak sa používal tradične a nepretržite a spotrebitelia nie sú zavádzaní ohľadne skutočného pôvodu výrobku vinárskeho sektora;

...

8. Exkluzívna ochrana stanovená v odsekoch 1 [až] 3 sa uplatňuje na názov ‚Champagne‘ v zozname spoločenstva v dodatku 2 k tejto prílohe. Počas prechodného obdobia dvoch rokov od nadobudnutia platnosti tejto prílohy však takáto ochrana nezabraňuje, aby sa výraz ‚Champagne‘ nepoužíval na opis a prezentáciu niektorých vín pochádzajúcich zo švajčiarskeho kantónu Vaud, ak sa takýmito vínami

neobchoduje na trhu v rámci územia spoločenstva a spotrebiteľ nie je zavádzaný ohľadne skutočného pôvodu vína.“

16 Článok 6 prílohy 7 dohody stanovuje:

„Nasledujúce názvy sú chránené:

a) pokiaľ ide výrobky vinárskeho sektora s pôvodom v spoločenstve:

— odkazy na členský štát, z ktorého výrobok vinárskeho sektora pochádza,

— osobitné výrazy spoločenstva, ktoré sú uvedené v dodatku 2,

— geografické označenia a tradičné výrazy uvedené v dodatku 2;

b) pokiaľ ide o výrobky vinárskeho sektora pochádzajúce zo Švajčiarska:

— názov ‚Suisse‘, ‚Schweiz‘, ‚Svizzera‘, ‚Svizra‘ a ľubovoľný iný názov označujúci túto krajinu,

— osobitné výrazy Švajčiarska uvedené v dodatku 2,

— geografické označenia a tradičné výrazy uvedené v dodatku 2.“

17 Nástroj ratifikácie Švajčiarskej konfederácie bol uložený 16. októbra 2000 po schválení dohody spolkovým zhromaždením Švajčiarskej konfederácie 8. októbra 1999 a v referende uskutočnenom 21. mája 2000.

18 V mene Európskeho spoločenstva bola dohoda schválená rozhodnutím Rady a Komisie 2002/309/ES o dohode o vedeckej a technologickej spolupráci zo 4. apríla 2002 o uzavretí siedmich dohôd so Švajčiarskou konfederáciou (Ú. v. ES L 114, s. 1; Mim. vyd. 11/041, s. 89, ďalej len „napadnuté rozhodnutie“).

19 V súlade s jej článkom 17 ods. 1 nadobudla dohoda platnosť 1. júna 2002.

Konanie

20 Prejednávanú žalobu podali žalobcovia návrhom doručeným do kancelárie Súdu prvého stupňa 1. júla 2002.

- 21 Samostatnými podaniami doručenými do kancelárie Súdu prvého stupňa 16. a 30. októbra 2002 vzniesli Rada a Komisia proti tejto žalobe námietky neprípustnosti v súlade s článkom 114 ods. 1 Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa.
- 22 Dňa 25. októbra 2002 podala Francúzska republika návrh na vstup vedľajšieho účastníka do konania na podporu návrhov Rady a Komisie. Uznesením z 18. novembra 2002 predseda tretej komory Súdu prvého stupňa tomuto návrhu vyhovel.
- 23 Dňa 20. januára 2003 podala Francúzska republika vyjadrenie vedľajšieho účastníka konania obmedzené na otázku prípustnosti.
- 24 Dňa 3. februára 2003 podali žalobcovia svoje pripomienky k námietkam neprípustnosti a 24. marca 2003 aj pripomienky k vyjadreniu vedľajšieho účastníka konania. Možnosti predloženia pripomienok k vyjadreniu vedľajšieho účastníka konania sa Rada a Komisia vzdali.
- 25 Uznesením zo 17. júna 2003 rozhodol Súd prvého stupňa spojiť konanie o námietke neprípustnosti s hlavným konaním a z dôvodu opatrení na zabezpečenie priebehu konania stanovených v článku 64 jeho rokovacieho poriadku vyzval strany, aby v rámci svojich vyjadrení odpovedali na niektoré písomné otázky. Tejto výzve bolo vyhovené v stanovených lehotách.

Návrhy účastníkov konania

26 Žalobcovia navrhujú, aby Súd prvého stupňa:

- vyslovil prípustnosť podanej žaloby,

- vyslovil neplatnosť článku 1 napadnutého rozhodnutia, pretože ním Rada schválila článok 5 ods. 8 v hlave II prílohy 7 dohody, a aby

- ak to bude potrebné, vyslovil neplatnosť tohto rozhodnutia, v rozsahu v akom ním Rada a Komisia schválili ďalšie ustanovenia dohody, ako aj Dohodu o voľnom pohybe osôb medzi Európskym spoločenstvom a jeho členskými štátmi na jednej strane a Švajčiarskou konfederáciou na strane druhej, Dohodu medzi Európskym spoločenstvom a Švajčiarskou konfederáciou o leteckej doprave, Dohodu medzi Európskym spoločenstvom a Švajčiarskou konfederáciou o železničnej a cestnej preprave tovaru a cestujúcich, Dohodu medzi Európskym spoločenstvom a Švajčiarskou konfederáciou o vzájomnom uznávaní, pokiaľ ide o posudzovanie zhody, Dohodu medzi Európskym spoločenstvom a Švajčiarskou konfederáciou o určitých aspektoch vládneho obstarávania a Dohodu o vedeckej a technologickej spolupráci medzi Európskym spoločenstvom a Švajčiarskou konfederáciou,

- konštatoval mimozmluvnú zodpovednosť Spoločenstva zastúpeného Radou a Komisiou a uložil obom, aby žalobcom nahradili všetku škodu vzniknutú z dôvodu článku 5 ods. 8 v hlave II prílohy 7 dohody,

- uložil účastníkom konania, aby v primeranej lehote predložili presné údaje o výške škody, na ktorých sa účastníci konania zhodnú, alebo im — v prípade, že sa tak nestane — uložil, aby doručili dodatočné návrhy s presnými údajmi, alebo — v prípade, že sa tak nestane — uložil Rade, aby žalobcom — vinárom uhradila sumu 1 108 108 švajčiarskych frankov (CHF) s výhradou, že v priebehu súdneho konania dôjde k spresneniu,

- zaviazal Radu a Komisiu na náhradu trov konania.

27 Rada navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

- zamietol žalobu ako neprípustnú,

- subsidiárne ju zamietol ako nedôvodnú,

- zaviazal žalobcov na náhradu trov konania.

28 Komisia navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

- zamietol žalobu ako neprípustnú,

- subsidiárne ju zamietol ako nedôvodnú,

— zaviazal žalobcov na náhradu trov konania.

29 Francúzska republika navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

— zamietol žalobu ako neprípustnú,

— subsidiárne ju zamietol ako nedôvodnú,

— zaviazal žalobcov na náhradu trov konania.

Právny stav

30 V zmysle článku 113 rokovacieho poriadku môže Súd prvého stupňa za podmienok stanovených v článku 114 ods. 3 a 4 toho istého rokovacieho poriadku kedykoľvek aj bez návrhu, po vypočutí účastníkov konania, rozhodnúť o prekážkach konania z dôvodu verejného záujmu, ku ktorým sa podľa ustálenej judikatúry radia aj podmienky prípustnosti žaloby vymedzené v článku 230 štvrtom odseku Zmluvy ES (rozsudok Súdneho dvora z 24. marca 1993, CIRFS a i./Komisia, C-313/90, Zb. s. I-1125, bod 23; uznesenia Súdu prvého stupňa z 26. marca 1999, Biscuiterie-confiserie LOR a Confiserie du Tech/Komisia, T-114/96, Zb. s. II-913, bod 24, a z 8. júla 1999, Area Cova a i./Rada, T-194/95, Zb. s. II-2271, bod 22).

- 31 Podľa článku 111 rokovacieho poriadku môže okrem toho Súd prvého stupňa, ak je zjavne nepríslušný rozhodnúť o návrhu, alebo ak je návrh zjavne neprípustný, alebo ak mu zjavne chýba akýkoľvek právny základ, bez ďalšieho konania rozhodnúť odôvodneným uznesením.
- 32 V prejednávanom prípade je Súd prvého stupňa dostatočne oboznámený s podkladmi a vysvetleniami poskytnutými účastníkmi konania počas písomnej časti konania. Pretože spis obsahuje všetky skutočnosti nevyhnutné na rozhodnutie a účastníci konania boli vypočutí, Súd prvého stupňa sa uznáva, že nie je potrebné nariaďovať ústnu časť konania.

1. *O návrhu zrušiť rozhodnutie*

O prípustnosti

O povahe článku 5 ods. 8 prílohy 7 dohody ako aktu spôsobujúceho ujmu

— Tvrdenia účastníkov konania

- 33 Rada a Komisia uvádzajú, že článok 5 ods. 8 prílohy 7 dohody (ďalej len „ustanovenie o champagne“) žalobcom ujmu nespôsobuje. Nemožnosť používať názov „champagne“ na opis a prezentáciu vín, ktorých sú niektorí zo žalobcov výrobcami, sa totiž zakladá len na spojení článku 5 ods. 1 až 3, článku 6 a dodatku 2 prílohy 7 dohody. Jediným účinkom ustanovenia o champagne tak je, že sa v prospech niektorých vín z kantónu Vaud zavádza dvojročné prechodné obdobie, počas ktorého je používanie

slova „champagne“ povolené, pokiaľ sa takéto vína nebudú uvádzať na trh v rámci územia Spoločenstva a spotrebiteľ nebude zavádzaný v súvislosti so skutočným pôvodom vína.

34 Komisia z toho vyvodzuje, že keďže sa žalobcovia domáhajú neplatnosti napadnutého rozhodnutia, pretože schvaľuje ustanovenie o champagne, musí sa tento návrh na vyslovenie neplatnosti rozhodnutia ako neprípustný zamietnuť.

35 Žalobcovia tvrdia, že výlučná ochrana názvov vinárskych výrobkov sa síce vo všeobecnosti skutočne zakladá na článku 5 ods. 1 až 3 prílohy 7 dohody, pre názov champagne však ustanovenie o champagne zavádza prísnejší režim. Kým totiž pre ostatné vinárske výrobky platí výnimka homonymity za podmienok stanovených v článku 5 ods. 4 a 5 prílohy 7 dohody, účinkom ustanovenia o champagne je po uplynutí prechodného obdobia úplne zakázať, aby sa na trh uvádzali výrobky s názvom „champagne“, a teda vylúčiť prípadnú výnimku homonymity, o ktorú by sa mohli opierať vína pochádzajúce z obce Champagne.

36 Keďže ustanovenie o champagne upiera žalobcom možnosť dovoľávať sa pri vínach z obce Champagne výnimky homonymity, účinkom konštatovania neplatnosti napadnutých ustanovení by na základe článku 233 ES bola povinnosť inštitúcií Spoločenstva prijať nevyhnutné opatrenia, aby vyhovelí rozsudku Súdu prvého stupňa, a teda znovu otvoriť rokovania so Švajčiarskou konfederáciou v súlade s požiadavkami vyjadrenými Súdom prvého stupňa. Z tohto dôvodu sa žalobcovia domnievajú, že ustanovenie o champagne sa ich postavenia priamo týka.

— Posúdenie Súdom prvého stupňa

- 37 Je potrebné zdôrazniť, že výslovným predmetom prejednávanej žaloby je neplatnosť článku 1 napadnutého rozhodnutia, pretože schvaľuje ustanovenie o champagne. Len subsidiárne a jedine za predpokladu, že by týmto rozhodnutím schválených sedem sektorových dohôd predstavovalo nerozlučný celok, je predmetom žaloby aj neplatnosť napadnutého rozhodnutia, pretože schvaľuje dohodu ako celok spolu s ďalšími šiestimi sektorovými dohodami.
- 38 Z toho vyplýva, že prinajmenšom z formálneho hľadiska žalobcovia podľa vlastného obsahu ich návrhov určujú za právnu normu, ktorá im spôsobuje ujmu, ustanovenie o champagne a že neplatnosti napadnutého rozhodnutia sa domáhajú len v rozsahu, v akom toto rozhodnutie schvaľuje uvedené ustanovenie, a možno tu preto hovoriť o hlavnej žalobe o čiastočnú neplatnosť a o subsidiárnej žalobe o úplnú neplatnosť uvedeného rozhodnutia. Otázkou rozsahu navrhovanej neplatnosti totiž žalobcovia opisujú ako závislú výhradne od rozlučiteľnosti oných siedmich dohôd schválených napadnutým rozhodnutím, a preto nemá vplyv na určenie ustanovenia, o ktorom sa žalobcovia domnievajú, že im spôsobuje ujmu.
- 39 Z ustálenej judikatúry vyplýva, že žaloba o neplatnosť podaná fyzickou alebo právnickou osobou je prípustná len vtedy, ak táto osoba má právny záujem na zrušení napadnutého aktu (rozsudky Súdu prvého stupňa zo 14. septembra 1995, *Antillean Rice Mills a i./Komisia*, T-480/93 a T-483/93, Zb. s. II-2305, bod 59; z 25. marca 1999, *Gencor/Komisia*, T-102/96, Zb. s. II-753, bod 40; z 30. januára 2002, *Nuove Industrie Molisane/Komisia*, T-212/00, Zb. s. II-347). Nato, aby taký právny záujem mohol existovať, musí byť samotné zrušenie aktu spôsobilé vyvolať právne následky (pozri rozsudok Súdu prvého stupňa z 28. septembra 2004, *MCI/Komisia*, T-310/00, Zb. s. II-3253, bod 44 a tam citovanú judikatúru) alebo inými slovami, žaloba musí byť spôsobilá, v prípade úspešného výsledku, priniesť prospech pre toho účastníka konania, ktorý ju podal (uznesenie Súdu prvého stupňa zo 17. októbra 2005, *First Data a i./Komisia*, T-28/02, Zb. s. II-4119, bod 34).

40 Z toho dôvodu je potrebné zistiť, či sa ustanovenie o champagne týka práv žalobcov na ich úkor, a tým stanoviť, či majú právny záujem na neplatnosti napadnutého rozhodnutia, ktoré ako také schvaľuje uvedené ustanovenie, pričom tejto neplatnosti sa domáhajú vo svojej žalobe.

41 V tejto súvislosti je vhodné podotknúť, že podľa článku 5 ods. 2 prílohy 7 dohody sú chránené názvy strán vyhradené výlučne pre pôvodné výrobky strán, na ktoré sa vzťahujú. Chránené názvy v zmysle tejto prílohy sú vymenované v článku 6.

42 Pri výrobkoch vinárskeho sektora s pôvodom v Spoločenstve ide v súlade s článkom 6 písm. a) prílohy 7 dohody o:

— odkazy na členský štát, z ktorého výrobok vinárskeho sektora pochádza,

— osobitné výrazy Spoločenstva, ktoré sú uvedené v dodatku 2,

— geografické označenia a tradičné výrazy uvedené v dodatku 2.

43 Podľa ustanovení článku 6 písm. b) tej istej prílohy ide pri výrobkoch vinárskeho sektora pochádzajúcich zo Švajčiarska o:

— názov „Suisse“, „Schweiz“, „Svizzera“, „Svizra“ a ľubovoľný iný názov označujúci túto krajinu,

— osobitné výrazy Švajčiarska uvedené v dodatku 2,

— geografické označenia a tradičné výrazy uvedené v dodatku 2.

44 Ako geografické označenie v zmysle článku 6 písm. a) tretej zarážky prílohy 7 dohody je v danom dodatku 2 pre „champagne“ uvedené francúzske „appellation d’origine contrôlée“.

45 Medzi chránenými názvami pre výrobky vinárskeho sektora pochádzajúce zo Švajčiarska spomínanými v dodatku 2 sa však názov „champagne“ neuvádza ani ako švajčiarske geografické označenie, ani ako tradičný švajčiarsky výraz, pričom v tomto dodatku sa nespomína ani žiadny z osobitných výrazov podľa článku 6 písm. b) druhej zarážky prílohy 7 dohody. Keďže okrem toho nie je ani názvom označujúcim Švajčiarsko, musí sa názov „champagne“ považovať za taký, ktorý nie je švajčiarskym chráneným názvom podľa prílohy 7 dohody.

46 Pritom je namieste pripomenúť, že článok 5 ods. 4 písm. a) prílohy 7 dohody stanovuje, že „ak sú dve takéto označenia chránené podľa tejto prílohy homonymá, ochrana sa prizná obidvom označeniam, ak nie sú zákazníci zavádzaní, pokiaľ ide o skutočný pôvod výrobkov vinárskeho sektora“. Podobne článok 5 ods. 5 písm. a) tejto prílohy stanovuje, že „ak dva výrazy chránené podľa tejto prílohy sú homonymá, ochrana sa prizná každému takémuto výrazu, ak sa používal tradične a nepretržite a spotrebitelia nie sú zavádzaní ohľadne skutočného pôvodu výrobku vinárskeho sektora“.

- 47 Výnimky homonymity stanovené v článku 5 ods. 4 a 5 prílohy 7 dohody, ktoré boli žalobcom podľa ich názoru na základe ustanovenia o champagne odopreté, sa tak majú uplatňovať len v prípade dvoch homonymných, na základe prílohy 7 dohody chránených označení alebo výrazov.
- 48 Už skôr však bolo uvedené, že názov „champagne“ nie je švajčiarskym chráneným názvom na základe prílohy 7 dohody.
- 49 Z toho vyplýva, že nemožnosť žalobcov dovolávať sa niektoorej z výnimiek homonymity stanovených v článku 5 ods. 4 a 5 prílohy 7 dohody vychádza zo samotného systému týchto ustanovení a z okolnosti, že názov „champagne“ nie je švajčiarskym chráneným názvom v zmysle prílohy 7 dohody.
- 50 Žalobcovia preto nesprávne tvrdia, že ustanovenie o champagne im upiera možnosť dovolávať sa niektoorej z výnimiek homonymity stanovenej v článku 5 ods. 4 a 5 prílohy 7 dohody.
- 51 Je totiž potrebné pripomenúť, že v zmysle tohto ustanovenia:

„Exkluzívna ochrana stanovená v odsekoch 1 [až] 3 sa uplatňuje na názov ‚Champagne‘ v zozname spoločenstva v dodatku 2 k tejto prílohe. Počas prechodného obdobia dvoch rokov od nadobudnutia platnosti tejto prílohy však takáto ochrana nezabraňuje, aby sa výraz ‚Champagne‘ používal na opis a prezentáciu niektorých vín pochádzajúcich zo švajčiarskeho kantónu Vaud, ak sa takýmito vínami neobchoduje na trhu v rámci územia spoločenstva a spotrebiteľ nie je zavádzaný ohľadne skutočného pôvodu vína.“

- 52 Jediným účinkom ustanovenia o champagne preto je, že na prechodné obdobie dvoch rokov povoľuje pod názvom „champagne“ uvádzať na trh mimo územia Spoločenstva niektoré vína pochádzajúce z kantónu Vaud. Ustanovenie o champagne tým predstavuje istú úpravu exkluzívnej ochrany v prospech niektorých vín pochádzajúcich z kantónu Vaud, ktorá na základe článku 5 ods. 1 až 3 prílohy 7 dohody platí pre názov „champagne“ uvedený v zozname Spoločenstva v dodatku 2 tej istej prílohy, čo inak vyjadruje spojenie prvej vety tohto ustanovenia a príslovky „však“ v druhej vete.
- 53 Za týchto okolností je nevyhnutné konštatovať, že vyslovenie neplatnosti napadnutého rozhodnutia, pretože schvaľuje ustanovenie o champagne, by nielenže neprišlo žalobcom žiadny úžitok, ale bolo by im dokonca na škodu, pretože by zrušilo prechodné obdobie, ktoré v ich prospech zavádza. V tomto rozsahu nemajú žalobcovia záujem na konaní proti ustanoveniu o champagne a ich žaloba musí byť z tohto dôvodu odmietnutá ako neprípustná.
- 54 Je však potrebné zdôrazniť, že odhliadnuc od striktnej formulácie návrhov žalobcov vyplýva z nimi predkladaných dôvodov, že základom ich nesúhlasu je zákaz, ktorý im ukladá dohoda, aby po uplynutí dvojročného prechodného obdobia určeného v ustanovení o champagne uvádzali na trh vína z vaudskej obce Champagne pod názvom „champagne“.
- 55 Takže ustanovenie o champagne, ako už bolo uvedené vyššie, síce nie je právnym základom tohto zákazu, dohoda na základe článku 5 ods. 1 až 6 jej prílohy 7, ako i dodatku 2 tejto istej prílohy však skutočne ukladá Švajčiarskej konfederácii, aby

zabezpečila exkluzívnu ochranu názvu Spoločenstva „champagne“, a vylučuje akúkoľvek možnosť výnimky homonymity v prospech vín pochádzajúcich z vaudskej obce Champagne. Okrem toho treba zdôrazniť, že ustanovenie o champagne na túto okolnosť explicitne poukazuje vo svojej prvej vete, v zmysle ktorej „exkluzívna ochrana stanovená v odsekoch 1 [až] 3 sa uplatňuje na názov ‚Champagne‘ v zozname spoločenstva v dodatku 2 k tejto prílohe“, takže je výslovným vyjadrením režimu, ktorý vyplýva zo zápisu názvu „champagne“ do jediného zoznamu chránených názvov pre vinárske výrobky pochádzajúce zo Spoločenstva.

56 Z toho vyplýva, že na žalobu sa v skutočnosti musí hľadieť ako na namierenú proti režimu exkluzívnej ochrany názvu Spoločenstva „champagne“, tak ako vychádza z článku 5 ods. 1 až 6 a z dodatku 2 prílohy 7 dohody, a ktorého je ustanovenie o champagne, a najmä jeho prvá veta, explicitným prejavom. Zároveň je nevyhnutné konštatovať, že odhliadnuc od oprávnených námietok Rady a Komisie o povahe ustanovenia o champagne ako aktu spôsobujúceho ujmu, z ich písomných podaní vyplýva, že práve takto obe žalobu vnímajú, takže rozprava nebola dotknutá nepresnosťou žalobcov pri určovaní aktu spôsobujúceho im ujmu.

57 Za týchto podmienok sa Súd prvého stupňa bude zaoberať tiež prípustnosťou žaloby v rozsahu, v akom je jej predmetom vyslovenie neplatnosti článku 1 napadnutého rozhodnutia, pretože schvaľuje režim exkluzívnej ochrany názvu Spoločenstva „champagne“, tak ako vychádza z článku 5 ods. 1 až 6 a z dodatku 2 prílohy 7 dohody (ďalej len „sporné ustanovenia dohody“).

58 V tomto ohľade treba rozlišovať podľa toho, či sa dotknutosť žalobcov spornými ustanoveniami dohody posudzuje vo vzťahu k územia Švajčiarska alebo územia Spoločenstva.

O dotknutosti žalobcov napadnutým rozhodnutím na území Švajčiarska

— Tvrdenia účastníkov konania

- 59 Rada uvádza, že Švajčiarska konfederácia nie je súčasťou Spoločenstva, a preto nijaké rozhodnutie, resp. akt Spoločenstva sa tam v súlade s článkom 299 ods. 1 ES neuplatní. Napadnuté rozhodnutie tak vzhľadom na to, že tam nespôsobuje žiadne účinky, nemôže mať za následok včlenenie dohody do švajčiarskeho právneho poriadku.
- 60 Rada pripomína, že v zmysle článku 26 Dohovoru o zmluvnom práve podpísaného vo Viedni 23. mája 1969 (ďalej len „Viedenský dohovor“) každá platná zmluva zaväzuje zmluvné strany a musí byť nimi plnená dobromyseľne a že podľa článku 29 tohto dohovoru, pokiaľ zo zmluvy nevyplýva alebo nie je inak zjavný iný úmysel, zaväzuje zmluva každú zmluvnú stranu pre celé jej územie. Z toho dôvodu, pokiaľ ide o oných sedem dohôd podpísaných 21. júna 1999 medzi Švajčiarskou konfederáciou na jednej strane a Európskym spoločenstvom a jeho členskými štátmi na druhej strane, je každá strana povinná tieto dohody dodržiavať a plniť, pričom ich uplatňovanie na území Švajčiarska patrí výhradne do pôsobnosti švajčiarskych orgánov.
- 61 V tejto súvislosti Rada poukazuje na to, že článok 16 dohody spresňuje, že jej územná pôsobnosť sa vzťahuje na jednej strane na územia, na ktoré sa uplatňuje Zmluva o založení Európskeho spoločenstva, a na druhej strane na územie Švajčiarska a že príloha 7 tejto dohody vo svojom článku 5 ods. 1 spresňuje, že „strany zavedú primerané právne prostriedky, aby zabezpečili účinnú ochranu a zabránili, aby sa geografické označenia a tradičné výrazy zneužívali na opis výrobkov vinárskeho sektora, na ktoré sa nevzťahujú dané označenia ani opisy“.

62 Rada z toho vyvodzuje, že táto dohoda začala platiť na území Švajčiarska len a práve na základe švajčiarskeho rozhodnutia o ratifikácii dohody, a to za podmienok a spôsobom vlastným jeho právneho poriadku. Jedine švajčiarske orgány sú príslušné a zodpovedné za zavedenie primeraných právnych prostriedkov na výkon práv a povinností stanovených v článku 5 prílohy 7 dohody na území Švajčiarska, ktoré sa prípadne vzťahujú aj na situáciu žalobcov. Rada podotýka, že hoci Švajčiarska konfederácia tak ako Spoločenstvo pozná systém včleňovania medzinárodných dohôd monistického typu, tento štát má k dispozícii aj samostatné postupy na určenie rozsahu, v akom dohoda, ku ktorej pristúpil, priznáva práva jednotlivcom, takže vo veci priameho uplatňovania ustanovení dohôd uzatvorených Spoločenstvom môžu jeho sudy rozhodovať inak než súdne orgány Spoločenstva. Ako príklad takejto odlišnosti Rada cituje rozsudok švajčiarskeho spolkového súdu z 25. januára 1979, Bosshard Partners Intertrading/Sunlight AG.

63 Žalobcami pripomínaná judikatúra týkajúca sa otázky, či sa ustanovenie nejakej dohody uzatvorenej Spoločenstvom s tretími krajinami musí považovať za priamo uplatniteľné, nie je pre prejednávajúcu vec relevantná, pretože napadnuté rozhodnutie sa na situáciu žalobcov neuplatní. Rada zároveň poukazuje na to, že prípadné vyslovenie neplatnosti napadnutého rozhodnutia Súdom prvého stupňa nepovedie v súlade s článkom 46 Viedenského dohovoru k neplatnosti dohody, takže švajčiarske orgány budú naďalej povinné ju dodržiavať a švajčiarskymi orgánmi prijaté opatrenia na plnenie dohody zostanú aj naďalej v platnosti.

64 Komisia poznamenáva, že predmetom napadnutého rozhodnutia je ratifikovať a tým uviesť do platnosti na území Spoločenstva sedem dohôd podpísaných 21. júna 1999 so Švajčiarskou konfederáciou v mene a na účet Spoločenstva.

- 65 Z ustálenej judikatúry v tejto súvislosti vyplýva, že dohoda uzavretá Radou a/alebo Komisiou v súlade s ustanoveniami Zmluvy predstavuje vo vzťahu k Spoločenstvu akt prijatý jednou z jeho inštitúcií a že ustanovenia takejto dohody tvoria od jej vstupu do platnosti neoddeliteľnú súčasť právneho poriadku Spoločenstva (rozsudky Súdneho dvora z 30. apríla 1974, Haegeman, 181/73, Zb. s. 449, body 4 a 5, a z 30. septembra 1987, Demirel, 12/86, Zb. s. 3719, bod 7).
- 66 Takže akty inštitúcií majú v zásade rovnakú pôsobnosť ako Zmluva o založení, od ktorej sa odvíjajú. Na základe článku 299 ods. 1 Zmluvy tak akt prijatý inštitúciou Spoločenstva neplatí na území tretieho štátu a nemôže sa dotýkať práv vzniknutých a vykonávaných na území tohto štátu v súlade s jeho právnou úpravou.
- 67 Sporné ustanovenia dohody budú teda platiť a môžu sa voči žalobcom uplatniť len na základe ratifikačného aktu prijatého švajčiarskymi orgánmi, ktorým tieto oficiálne vyjadria svoj súhlas byť viazané dohodou a svoj záväzok prijať opatrenia potrebné na jej uplatňovanie na ich území v súlade s článkami 14 a 16 dohody.
- 68 Komisia tak z toho uzaviera, že napadnuté rozhodnutie, t. j. ratifikačný akt prijatý v mene a na účet Spoločenstva, neplatí na území Švajčiarska a jeho predmetom nie je — a jeho účinkom nemôže byť — upravovať pôsobenie žalobcov vo Švajčiarsku, a ani im preto ukladať akýkoľvek zákaz. Prípadne zrušenie napadnutého rozhodnutia tak nebude mať nijaký dosah na ich právne postavenie na území Švajčiarska, ktoré naďalej upravujú iba rozhodnutia švajčiarskych orgánov, takže žalobcovia nemajú právny záujem na konaní proti napadnutému rozhodnutiu.

69 Francúzska republika, vedľajší účastník konania, uvádza, že napadnuté rozhodnutie je to, ktorým bolo v mene Spoločenstva uzavretých sedem dohôd podpísaných 21. júna 1999. Jeho predmetom je uviesť ich do platnosti na území Spoločenstva. Pritom z článku 299 ods. 1 ES vyplýva, že akt prijatý inštitúciou Spoločenstva platí len na území členských štátov Spoločenstva, ale nie na území tretieho štátu. Tento akt preto neplatí na území Švajčiarska, takže práva žalobcov nie sú napadnutým rozhodnutím dotknuté. Aby totiž tieto dohody začali platiť na území Švajčiarska, je nevyhnutné, aby orgány tohto štátu najprv pristúpili k ich ratifikácii.

70 Zároveň pokiaľ ide o zemepisné označenia, článok 5 ods. 1 prílohy 7 dohody spresňuje, že „strany zavedú primerané právne prostriedky, aby zabezpečili účinnú ochranu a zabránili, aby sa geografické označenia a tradičné výrazy zneužívali na opis výrobkov vinárskeho sektora, na ktoré sa nevzťahujú dané označenia ani opisy“. Práva a povinnosti žalobcov vo Švajčiarsku teda môžu byť dotknuté len v dôsledku rozhodnutia švajčiarskych orgánov.

71 Žalobcovia tvrdia, že predmetom žaloby podľa článku 230 ES môže byť v súlade s judikatúrou sám osebe každý akt Rady o uzavretí medzinárodnej dohody (rozsudky Súdneho dvora z 9. augusta 1994, Francúzsko/Komisia, C-327/91, Zb. s. I-3641, bod 16, a z 10. marca 1998, Nemecko/Rada, C-122/95, Zb. s. I-973, body 41 a 42; stanovisko Súdneho dvora 3/94 z 13. decembra 1995, Zb. s. I-4577, bod 22, vydané na základe článku 228 Zmluvy ES).

72 Domnievajú sa, že tvrdenia Rady a Komisie sa zakladajú na mylnom predpoklade, že akt Spoločenstva z vlastnej podstaty nemôže spôsobovať účinky mimo územia Spoločenstva. Akt, ktorým Spoločenstvo uzavrie dohodu s tretím štátom, totiž podmieňuje samotnú existenciu takejto dohody na medzinárodnej úrovni. V prejednávanej veci sa preto dohoda stala záväznou len v dôsledku jednak rozhodnutia švajčiarskej

Spolkovej rady zo 16. októbra 2000 a jednak rozhodnutia Rady zo 4. apríla 2002 o schválení tejto dohody. Je preto nesprávne tvrdiť, že žalobcovia sú dotknutí len v dôsledku ratifikácie sporných ustanovení dohody Švajčiarskou konfederáciou, pretože pri neexistencii napadnutého rozhodnutia by nebolo žalobcom upreté právo uvádzať na trh víno, ktoré vyrábajú pod názvom „champagne“.

73 Žalobcovia v tejto súvislosti poukazujú na to, že k napadnutému rozhodnutiu došlo neskôr než k ratifikácii dohody Švajčiarskou konfederáciou. Pred prijatím tohto rozhodnutia preto Švajčiarska konfederácia nepodliehala povinnosti vyplývajúcej zo sporných ustanovení dohody a táto povinnosť vznikla až po prijatí predmetného rozhodnutia, podmieňujúceho účinnosť dohody. Zákaz uložený žalobcom, aby ďalej nepoužívali obecné označenie „champagne“, preto pramení priamo z napadnutého rozhodnutia.

74 Skutočnosť, že nezákonnosť aktu vyplýva zo spojenia dvoch faktorov, t. j. rozhodnutí o ratifikácii Spoločenstva a Švajčiarskej konfederácie, neznamená, že by žiadny z týchto dvoch faktorov nebolo možné napadnúť žalobou o neplatnosť, ako to v konečnom dôsledku naznačuje postoj Rady.

75 Súdny dvor uznal prípustnosť žalôb o neplatnosť podávaných voči aktom o schválení medzinárodných zmlúv bez ohľadu na to, či majú vonkajšie alebo vnútorné účinky (rozsudky Francúzsko/Komisia, už citovaný v bode 71 vyššie; Nemecko/Rada, už citovaný v bode 71 vyššie; rozsudky Súdneho dvora z 10. decembra 2002, Komisia/Rada, C-29/99, Zb. s. I-11221, a z 12. decembra 2002, Komisia/Rada, C-281/01, Zb. s. I-12049).

- 76 Dôsledkom postoja zaujatého Radou by okrem toho bolo, že by inštitúciám Spoločenstva nič nebránilo porušovať právne predpisy Spoločenstva, a najmä základné práva, pokiaľ by konali v rámci svojej vonkajšej právomoci a daný akt by spôsobil účinky len na území tretieho štátu.
- 77 Pokiaľ ide o Radou podaný výklad článku 299 ES, žalobcovia uvádzajú, že tento opomína, že rozsah pôsobnosti v priestore právneho poriadku Spoločenstva prekračuje súčet území členských štátov a siaha všade tam, kde členský štát z akéhokoľvek dôvodu koná v rozsahu právomocí priznaných Spoločenstvu. Spoločenstvo má tak právomoc postihovať kartely alebo zakazovať koncentrácie mimo Spoločenstva (rozsudky Súdneho dvora z 27. septembra 1988, Ahlström Osakeyhtiö a i./Komisia, 89/85, 104/85, 114/85, 116/85, 117/85 a 125/85 až 129/85, Zb. s. 5193, a z 28. apríla 1998, Javico, C-306/96, Zb. s. I-1983; rozsudok Gencor/Komisia, už citovaný v bode 39 vyššie).
- 78 V prejednávanej veci teda zo znenia ustanovenia o champagne výslovne vyplýva, že účinky má spôsobiť tak na území Spoločenstva, ako aj na území Švajčiarska. Na území Švajčiarska totiž zakazuje používanie názvu „champagne“, ktoré je ale švajčiarskym právom vyhradené vinárom z vaudskej obce Champagne. Žalobcovia v tejto súvislosti argumentujú tým, že používanie tohto názvu pri vínach pochádzajúcich zo Champagne v kantóne Vaud povoľovala na základe výnimky homonymity zakotvenej v článku 2 ods. 3 zmluva medzi Francúzskou republikou a Švajčiarskou konfederáciou o ochrane údajov o pôvode, označení pôvodu a iných zemepisných názvov podpísaná 14. mája 1974 v Berne (ďalej len „francúzsko-švajčiarska zmluva“). Voči tejto skutočnosti inak šampanskí výrobcovia nenamietali.
- 79 Zároveň článok 46 Viedenského dohovoru, na ktorý sa na podporu svojich tvrdení odvoláva Rada, iba stanovuje, že štát sa nemôže dovolávať skutočnosti, že pri vyjadrení súhlasu štátu s tým, že bude viazaný zmluvou, došlo k porušeniu niektorého z ustanovení jeho vnútroštátneho práva týkajúceho sa oprávnenia uzavierať zmluvy.

Tento predpoklad sa však nijako nedotýka prejednávaneho prípadu, keď došlo k porušeniu základného práva. Článok 46 uvedeného dohovoru v každom prípade vyníma prípad zjavného porušenia, čo je aj prípad prejednávanej veci, pretože sporné ustanovenia dohody predstavujú pre žalobcov zjavné a závažné porušenie ich vlastníckeho práva a práva na slobodné podnikanie. Okrem toho zrušenie napadnutého rozhodnutia úplne zbaví sporné ustanovenia dohody ich dosahu a strany dohody ich už v zmysle článku 60 a nasl. Viedenského dohovoru nebudú musieť uplatňovať.

⁸⁰ Napokon, pokiaľ ide o tvrdenia Rady, že žalobcovia údajne nie sú spornými ustanoveniami dohody priamo dotknutí, žalobcovia pripomínajú, že podľa judikatúry Súdneho dvora a Súdu prvého stupňa je žalobca priamo dotknutý, ak prijatý akt Spoločenstva má naň bezprostredný účinok bez toho, aby do toho vstupoval akýkoľvek ďalší úkon ponechaný na voľnom uvážení vnútroštátneho orgánu či orgánu Spoločenstva. Vstup vyslovene vykonávacieho aktu však bezprostrednú väzbu medzi aktom Spoločenstva a žalobcom neprerušuje (rozsudok Súdneho dvora z 13. mája 1971, *International Fruit Company a i./Komisia*, 41/70 až 44/70, Zb. s. 411).

⁸¹ Z ustálenej judikatúry tak vyplýva, že aby bol jednotlivec napadnutým opatrením Spoločenstva priamo dotknutý, musí toto opatrenie spôsobovať priame účinky na jeho právne postavenie a adresátom tohto opatrenia zodpovedným za jeho vykonávanie nesmie ponechávať žiadny priestor na voľnú úvahu vzhľadom na to, že má vyslovene automatickú povahu a vyplýva iba z právnej úpravy Spoločenstva bez uplatňovania ďalších sprostredkujúcich právnych noriem (rozsudok Súdneho dvora z 5. mája 1998, *Dreyfus/Komisia*, C-386/96 P, Zb. s. I-2309, bod 43).

⁸² Žalobcovia tak pripúšťajú, že pri opatrení, ktoré skutočne ponechá širokú mieru uváženia štátom povinným zabezpečiť jeho prebratie do svojho vnútroštátneho práva, sa postavenia strán budú môcť dotýkať iba prijaté vykonávacie ustanovenia.

83 To však neplatí v prejednávacom prípade, pretože ustanovenie o champagne je jasné, presné a jednoznačne vyjadrené a na prijatie opatrení potrebných na výkon a riadne uplatňovanie sporných ustanovení dohody nenecháva žiadny priestor na voľnú úvahu. Rada a Komisia inak samy trvajú na tom, že Švajčiarska konfederácia je na základe článku 14 dohody povinná podniknúť všetky kroky, všeobecné alebo osobitné, aby zabezpečila výkon povinností podľa dohody, inak bude musieť niesť zodpovednosť na medzinárodnej úrovni.

84 Porušenie práva Spoločenstva sa okrem toho nezakladá na prípadnom konaní Švajčiarska, ale na sporných ustanoveniach dohody, ktoré ho zaväzujú prijať opatrenia nevyhnutné na zabezpečenie jej riadneho výkonu, obdobne ako v prípade, ktorý bol predmetom rozsudku Súdneho dvora z 5. novembra 2002, Komisia/Nemecko (C-476/98, Zb. s. I-9855).

85 Žalobcovia sa domnievajú, že napadnuté rozhodnutie spôsobuje voči nim právne účinky a že Súd prvého stupňa má právomoc rozhodnúť o žalobe, pričom medzinárodný zmluvný kontext je v tomto ohľade nerozhodný, keďže Súdny dvor poukázal na to, že výkon právomocí prenesených na Spoločenstvo v medzinárodnej oblasti nemôže byť vyňatý spod súdneho preskúmavania stanoveného v článku 230 ES (rozsudky Francúzsko/Komisia, už citovaný v bode 71 vyššie, a Nemecko/Rada, už citovaný v bode 71 vyššie).

— Posúdenie Súdom prvého stupňa

86 Na úvod je namieste pripomenúť, že aby bola žaloba prípustná podľa článku 230 prvého odseku ES, musí napadnutý akt predstavovať akt inštitúcie, ktorý spôsobuje záväznú právnu účinky týkajúce sa svojou povahou záujmov žalobcu tak, že konkrétnym spôsobom mení jeho právne postavenie (rozsudok Súdneho dvora

z 31. marca 1998, Francúzsko a i./Komisia, C-68/94 a C-30/95, Zb. s. I-1375, bod 62; rozsudok Súdu prvého stupňa zo 4. marca 1999, Assicurazioni Generali a Unicredito/Komisia, T-87/96, Zb. s. II-203, bod 37; pozri tiež v tomto zmysle rozsudky Súdneho dvora z 31. marca 1971, Komisia/Rada, nazývaný „AETR“, 22/70, Zb. s. 263, a Francúzsko/Komisia, už citovaný v bode 71 vyššie, bod 14).

87 Hoci dohodu medzi Spoločenstvom na jednej strane a tretím štátom alebo medzinárodnou organizáciou na druhej strane, ako nástroj vyjadrujúci spoločnú vôľu týchto subjektov, nemožno považovať za akt inštitúcií, a teda nie je napadnuteľný žalobou na základe článku 230 ES, je podľa ustálenej judikatúry akt, ktorým príslušná inštitúcia Spoločenstva mienila uzavrieť danú dohodu, aktom inštitúcií v zmysle tohto istého článku a tým pádom môže byť predmetom žaloby o neplatnosť (pozri v tomto zmysle rozsudok Francúzsko/Komisia, už citovaný v bode 71 vyššie, bod 17; stanovisko 3/94, už citované v bode 71 vyššie, bod 22, a rozsudok Nemecko/Rada, už citovaný v bode 71 vyššie, bod 42).

88 Z toho vyplýva, že predmetom žaloby podanej žalobcami môže byť výlučne neplatnosť napadnutého rozhodnutia a že táto žaloba je prípustná, len pokiaľ toto rozhodnutie obsahuje záväzné právne účinky týkajúce sa svojou povahou záujmov žalobcov tak, že konkrétnym spôsobom mení ich právne postavenie.

89 V tejto súvislosti je namieste pripomenúť, že zásada zvrchovanosti štátov vyjadrená v článku 2 ods. 1 Charty OSN znamená, že je v zásade vecou každého štátu, aby na svojom území vydával právne predpisy, a že súčasne jednostranne zavádzať záväzné právne normy môže štát v zásade len na svojom vlastnom území. Podobne aj pokiaľ ide o Spoločenstvo, treba zdôrazniť, že v zmysle článku 299 ES a s ohľadom na osobitné režimy vzťahujúce sa na jednotlivé v tomto ustanovení vymenované územia, platí Zmluva ES výlučne na území členských štátov.

90 Z toho vyplýva, že akt inštitúcií prijatý na základe Zmluvy nemôže ako jednostranný akt Spoločenstva vytvárať práva a povinnosti mimo takto vymedzeného územia. Preto napadnuté rozhodnutie pôsobí len v rozsahu uvedeného územia a nemá žiadny právny účinok na území Švajčiarska. Iba dohoda, ktorá v súlade s vyššie uvedeným nie je napadnuteľná žalobou, spôsobuje ako taká právne účinky na území Švajčiarska, a to spôsobom vlastným právnemu poriadku tohto štátu a následne po jej ratifikácii náležitým postupom.

91 Je tak namieste záver, že napadnuté rozhodnutie prijaté Radou a Komisiou v mene a na účet Spoločenstva nemení právne postavenie žalobcov na území Švajčiarska, pretože toto postavenie upravujú výlučne ustanovenia prijaté týmto štátom pri výkone jeho zvrchovanej právomoci. Účinky, ktoré údajne na ujmu žalobcom spôsobuje dohoda na území Švajčiarska, sa totiž výlučne zakladajú na okolnosti, že Švajčiarska konfederácia zvrchovaným rozhodnutím ratifikovať uvedenú dohodu súhlasila s tým, že ňou bude viazaná, a v súlade s článkom 14 tejto dohody sa zaviazala podniknúť všetky kroky, aby zabezpečila splnenie povinností, ktoré zakladá, vrátane povinností vyplývajúcich zo sporných ustanovení dohody.

92 To je v súlade s článkom 16 dohody, ktorý stanovuje, že táto dohoda sa na jednej strane uplatňuje na územia, na ktoré sa uplatňuje Zmluva o založení Európskeho spoločenstva, a za podmienok stanovených touto Zmluvou a na strane druhej na územie Švajčiarska, v spojení s článkom 17 ods. 1 prvou vetou dohody, podľa ktorého túto dohodu ratifikujú alebo schvália strany v súlade so svojimi príslušnými postupmi.

93 Len tá skutočnosť, že uplatnením formálneho prostriedku nadobudnutia platnosti stanoveného v článku 17 ods. 1 druhej vete dohody, v zmysle ktorého má dohoda nadobudnúť platnosť v prvý deň druhého mesiaca nasledujúceho po poslednom oznámení uloženia nástrojov ratifikácie alebo schválenia siedmich sektorových dohôd,

napadnuté rozhodnutie privodilo nadobudnutie jej platnosti, nemôže mať žiadny dosah na vyššie formulovanú všeobecnú zásadu, podľa ktorej je každý štát v zásade jediný príslušný jednostranne zavádzať záväzné právne normy na svojom území. Aj keby totiž bolo možné pripustiť, že na základe článku 17 dohody by zrušenie napadnutého rozhodnutia mohlo také mať za následok pozastavenie jej účinnosti, je nevyhnutné konštatovať, že jednak by to tak bolo aj v prípade zrušenia rozhodnutia o ratifikácii dohody prijatého Švajčiarskou konfederáciou a jednak a predovšetkým, že táto možnosť by bola iba dôsledkom procesných a formálnych podmienok nadobudnutia platnosti dohody a zjavne by nemohla viesť k záveru, že rozsah pôsobnosti napadnutého rozhodnutia siahajú aj na územie Švajčiarska.

94 Napokon, aj keď je pravda, že bolo rozhodnuté, že výkon právomocí prenesených na inštitúcie Spoločenstva v medzinárodnej oblasti nemôže byť vyňatý spod súdneho preskúmania stanoveného v článku 230 ES (rozsudok Francúzsko/Komisia, už citovaný v bode 71 vyššie, bod 16), je potrebné zdôrazniť, že v prejednávanej veci by uznanie prípustnosti žaloby, pokiaľ sa týka účinkov sporných ustanovení dohody na území Švajčiarska, viedlo súd Spoločenstva k tomu, aby rozhodoval, či sú práva priznané tretiemu štátu, resp. ním prevzaté povinnosti vyplývajúce z medzinárodnej dohody, s ktorou slobodne a zvrchovane súhlasil pri riadení svojich vonkajších vzťahov, zákonné s ohľadom na právo Spoločenstva. Takéto preskúvanie by zjavne presahovalo mieru právomocí Súdu prvého stupňa, tak ako je vymedzená Zmluvou ES.

95 Zo všetkých vyššie uvedených skutočností vyplýva, že napadnuté rozhodnutie nenesie nijaký záväzný právny účinok, ktorý by svojou povahou menil právne postavenie žalobcov na území Švajčiarska, a preto nie je aktom napadnuteľným žalobou na základe článku 230 ES. Argumentácia žalobcov s cieľom preukázať, že sú týmto rozhodnutím priamo dotknutí v zmysle článku 230 štvrtého odseku ES, musí byť z týchto dôvodov zamietnutá ako úplne neopodstatnená, pretože táto otázka v prvom rade predpokladá, aby napadnutý akt mal voči nim záväzné právne účinky.

- 96 Prejednávanú žalobu preto treba odmietnuť ako neprípustnú v rozsahu, v akom je jej predmetom vyslovenie neplatnosti napadnutého rozhodnutia vo vzťahu k územiu Švajčiarska.

O dotknutosti žalobcov napadnutým rozhodnutím na území Spoločenstva.

— Tvrdenia účastníkov konania

- 97 Rada tvrdí, že víno pochádzajúce z francúzskej oblasti Champagne požíva v Spoločenstve výlučnú ochranu ako akostné víno psr, na čom sporné ustanovenia dohody nič nemenia.
- 98 Vo svojom vyjadrení k žalobe Rada v odpovedi na písomné otázky Súdu prvého stupňa dodáva, že na základe článku 36 nariadenia č. 753/2002, ktorý stanovuje podmienky, za ktorých sa na etikete vína dovezeného do Spoločenstva môže uvádzať názov zemepisnej oblasti, nesmie takéto zemepisné označenie viesť k zámene so zemepisným označením používaným na identifikáciu akostného vína psr, stolového vína alebo iného dovozného vína zahrnutého do zoznamov v dohodách uzatvorených medzi Spoločenstvom a tretími krajinami.
- 99 Rada sa v prejednáwanej veci domnieva, že výnimka homonymity stanovená v článku 36 ods. 3 druhom pododseku nariadenia č. 753/2002 sa na vína z vaudskej obce Champagne vzhľadom na zjavné nebezpečenstvo zámeny, ktoré by táto homonymita vyvolala u spotrebiteľov, nevzťahuje. V rozpore s požiadavkami kladenými týmto ustanovením by okrem toho bolo zdieľanie takéhoto názvu vzhľadom na oveľa významnejšie postavenie a povesť francúzskeho „appellation d'origine contrôlée“ osobitne nespravodlivým.

100 Rada ďalej poukazuje na to, že na žiadne zemepisné označenie tretieho štátu nebolo na základe uvedeného článku 36 ods. 3 vydané povolenie používať ho na území Spoločenstva. Príloha VI nariadenia č. 753/2002, ktorá odkazuje na rovnako znejúce zemepisné označenia a tradičné výrazy, na ktoré sa vzťahuje výnimka homonymity, je totiž prázdna. Na švajčiarske zemepisné označenie „champagne“ sa tak výnimka homonymity stanovená týmto nariadením nijako nevzťahuje, a preto uvádzať na trh vína z obce Champagne pod uvedeným názvom nie sú žalobcovia oprávnení.

101 Rada preto tvrdí, že tak v čase pred, ako aj po dohode sa priznávaná ochrana i používanie „appellation d'origine contrôlée“ „champagne“ v Spoločenstve spravujú nariadením č. 1493/1999 a nariadením č. 753/2002. Navyše, aj keby predsa tieto nariadenia dávali žalobcom možnosť využívať názov „champagne“ pri vínach z obce Champagne v kantóne Vaud, na tejto možnosti nič nezmenila dohoda, ktorá neupravuje spôsob ochrany priznávanej každou stranou svojim vlastným zemepisným označeniam na svojom území. Žiadne nové ustanovenie o uvádzaní dovozných vín zo Švajčiarska na trh na území Spoločenstva pod názvom „champagne“ preto napadnuté rozhodnutie nezavádza, takže toto rozhodnutie sa žalobcov priamo netýka.

102 Tento záver nevyvracia ani francúzsko-švajčiarska zmluva, ktorá hovorí len o jednom označení „champagne“, a to o tom, ktoré pomenúva šumivé vína z francúzskej oblasti Champagne. Článok 2 tretí odsek tejto zmluvy totiž zavádza odchýlku z povinností stanovených v prvom odseku, ktorá znie takto:

„Ak niektorý z chránených názvov podľa prvého odseku je rovnaký ako názov oblasti alebo miesta nachádzajúceho sa mimo územia Francúzskej republiky, prvý odsek

nevyklučuje, aby sa názov používal na označenie výrobkov alebo tovarov vyrobených v tejto oblasti alebo na tomto mieste. Ďalšie náležitosti však možno upraviť protokolom.“

- 103 Toto ustanovenie preto vo svojom dôsledku umožňuje Švajčiarskej konfederácii odchyliť sa od povinnosti stanovenej v prvom odseku, podľa ktorého je používanie názvu „champagne“ na „území Švajčiarskej konfederácie“ vyhradené „francúzskym výrobkom a tovarom“. Predmetom tohto ustanovenia však nie je určiť ochranu, akú treba priznať názvu „champagne“ na území Francúzska, a z toho dôvodu sa neprieči právnym predpisom Spoločenstva o vinohradníctve, ktoré používanie „appellation d'origine contrôlée“ na území Spoločenstva vyhradzujú niektorým vínam z francúzskej oblasti Champagne.
- 104 Zároveň v odpovedi na písomné otázky Súdu prvého stupňa Rada tvrdí, že žalobcovia po právnej stránke dostatočne nepreukázali, že názov „champagne“ je na základe švajčiarskeho práva chránený ako „appellation d'origine contrôlée“.
- 105 V uznesení švajčiarskej Spolkovej rady zo 7. decembra 1998 o vinohradníctve a dovoze vína sa totiž uvádzajú tri druhy označení: „appellation d'origine“ (označenie pôvodu), „appellation d'origine contrôlée“ (chránené označenie pôvodu) a „indication de provenance“ (údaj o pôvode). Na základe tohto nariadenia je „appellation d'origine“ vyhradené pre hroznové vína z hrozna obrátého v určitom zemepisnom pásme, ktoré vykazujú minimálnu prirodzenú cukornatosť. Naopak „appellation d'origine contrôlée“, okrem podmienky obsahu cukru, aký je stanovený pre „appellation d'origine“, spĺňa „dodatočné požiadavky stanovené kantónom“, ktoré musia prinajmenšom upravovať „vytýčenie výrobných plôch..., odrody..., spôsoby pestovania..., prirodzenú cukornatosť..., maximálny výnos na jednotku plochy..., postupy spracovania vína [a] organoleptický rozbor a test“.

- 106 Rada pripúšťa, že v súlade s článkom 16 nariadenia z 19. júna 1985 o „appellation d’origine“ pre vaudske vína (ďalej len „nariadenie o ‚appellation d’origine‘ pre vaudske vína“) má „víno oberané na území určitej obce... oprávnenie na označenie podľa názvu tejto obce“. Toto oprávnenie je však v rozpore s neskorším uznesením švajčiarskej Spolkovej rady zo 7. decembra 1998 o vinohradníctve a dovoze vína, ktoré „appellation d’origine contrôlée“ vyhradzuje pre vína spĺňajúce prísnejšie kritériá kvality, než je len kritérium vzťahujúce sa na obecné názvy, podľa ktorého musí byť víno z 51 % z hrozna obratého na území danej obce.
- 107 Rada dodáva, že v súlade s článkom 3 nariadenia z 28. júna 1995 o „appellation d’origine contrôlée“ pre vaudske vína sú označenia pôvodu vaudských vín vyhradené iba pre vína s „appellation d’origine contrôlée“, pričom pod pojmom „appellation d’origine contrôlée“ sa rozumejú tradičné zemepisné či iné názvy vín kategórie 1 v zmysle ustanovení článkov 1 a 4 nariadenia z 26. marca 1993 o kvalite vaudských vín.
- 108 V tejto súvislosti Rada uvádza, že v zmysle článku 1 nariadenia z 26. marca 1993 o kvalite vaudských vín môžu „appellation d’origine“ podľa vinohradníckej oblasti, miesta výroby alebo určitého úseku miesta výroby (obce, vinice, zámku, opátstva, usadlosti, katastra alebo miestneho názvu) niest iba vína získané zo zberov, ktoré dosiahli určitú minimálnu prirodzenú cukornatosť stanovenú podľa odrody a názvu. Rada teda poukazuje na to, že označenie „Bonvillars“ síce na zozname označení uvedených je, to však neplatí o „champagne“.
- 109 Rada sa tak domnieva, že názov „champagne“ nie je ani „appellation d’origine contrôlée“, ani „appellation d’origine“, ale len zemepisný odkaz bez akejkoľvek väzby na kvalitu či povest. Tento názov v švajčiarskom práve totiž odkazuje na vyslovene zemepisné kritérium, totiž aby víno najmenej z 51 % pochádzalo z hrozna obratého v obci Champagne.

- 110 Tento výklad potvrdzuje nariadenie kantónu Vaud zo 16. júla 1993 o obmedzení výroby a úradnom dohľade nad vinobraním. Rada poukazuje na to, že v zmysle článku 1 tohto nariadenia sú v kantonálnom registri viníc zaznamenané vinohradnícke parcely všetkých vlastníkov, ktorí sú podľa článku 3 tohto nariadenia povinní uvádzať označenia v zmysle nariadenia o „appellation d'origine“ pre vaudske vína. Pritom kantonálny register viníc predložený žalobcami jednoznačne uvádza, že označením, na ktoré majú nárok všetci žalobcovia, je „Bonvillars“.
- 111 Pokiaľ ide o Komisiu, tá tvrdí, že používanie názvu „champagne“ je na území Spoločenstva už dávno vyhradené vínam pochádzajúcim z francúzskej oblasti Champagne, na čom sporné ustanovenia dohody vôbec nič nemenia.
- 112 V odpovedi na písomné otázky Súdu prvého stupňa Komisia uvádza, že výnimka homonymity stanovená v článku 29 ods. 3 poslednom pododseku nariadenia č. 2329/89 účinného do 1. augusta 2003 mohla byť udelená rozhodnutím Komisie na základe žiadosti o odchýlku od ustanovení odseku 2 toho istého článku. Pokiaľ ide o vína zo švajčiarskej obce Champagne, takáto žiadosť podaná nebola.
- 113 Výnimka homonymity stanovená v článku 36 ods. 3 druhom pododseku nariadenia č. 753/2002 účinného od 1. augusta 2003 sa navyše má uplatňovať len pod podmienkou, že dané zemepisné označenie je uznané a ako také chránené tretím štátom, a to v súlade s článkom 24 ods. 9 Dohody o obchodných aspektoch práv duševného vlastníctva z 15. apríla 1994 (Ú. v. ES L 336, s. 214; Mim. vyd. 11/021, s. 305, ďalej len „dohoda TRIPS“), v zmysle ktorého „podľa tejto dohody nevznikne povinnosť chrániť zemepisné označenia, ktoré nie sú alebo prestali byť chránené vo svojich krajinách pôvodu alebo ktoré sa prestali v tejto krajine používať“.

- 114 Pretože tak Švajčiarska konfederácia nemienila zemepisný odkaz „champagne“ v kantóne Vaud v rámci dohody chrániť, výnimka homonymity stanovená nariadením č. 753/2002 sa neuplatní. Príloha VI tohto nariadenia, ktorá odkazuje na označenia a praktické podmienky pre používanie rovnako znejúcich zemepisných označení tretích krajín, je navyše prázdna, keďže doposiaľ nebola z dôvodu homonymity podaná ani jedna žiadosť.
- 115 Komisia zároveň v odpovedi na písomnú otázku Súdu prvého stupňa o existencii obecného „appellation d’origine contrôlée“ v prospech obce Champagne uvádza, že z nariadenia o „appellation d’origine“ pre vaudske vína vyplýva, že názov „champagne“ je pri neexistencii akéhokoľvek uznania či určenia kvalít vlastných vínam vyrobeným na území tejto obce v príslušnej švajčiarskej právnej úprave len prostým odkazom na pôvod, ktorý nezakladá žiadne právo priemyselného a obchodného vlastníctva.
- 116 Komisia napokon podotýka, že žalobcovia sami pripúšťajú, že víno, ktoré vyrábajú pod názvom „champagne“, nikdy na území Spoločenstva neuvádzali na trh, ale že do Spoločenstva vyvážajú ročne približne tisícku fliaš pod názvom „arquebuse“, čo dokazuje, že výnimka homonymity stanovená právnou úpravou Spoločenstva sa u nich nikdy neuplatnila.
- 117 Komisia zo všetkých týchto vyššie uvedených skutočností vyvodzuje, že napadnutý akt právne postavenie žalobcov na území Spoločenstva nemení, takže, im chýba právny záujem na konaní voči tomuto aktu.

- 118 Francúzska republika, vedľajší účastník konania, uvádza, že francúzske víno zo Champagne je v Spoločenstve chránené ako akostné víno psr a z tohto dôvodu mu prináleží výhradné právo užívať označenie „champagne“. Preto sa napadnutý akt právneho postavenia žalobcov priamo nedotýka a žaloba je z toho dôvodu neprípustná.
- 119 Francúzska republika sa ďalej domnieva, že na základe platnej švajčiarskej právnej úpravy sa zmienka o obci chápe ako spresnenie pôvodu vína v rámci miesta výroby, ktoré predstavuje jeden celok, a že túto zmienku nemožno stotožňovať s „appellation d'origine“. „Appellation d'origine“ totiž znamená, že sú splnené určité podmienky vlastností výrobku, platné pokiaľ ide o označenie „Bonvillars“, ale nie obec Champagne. V tejto súvislosti Francúzska republika podotýka, že v opačnom prípade by v nariadení o „appellation d'origine“ bola o tejto obci konkrétna zmienka, ktorá však v danom prípade chýba. Domnieva sa tak, že existencia švajčiarskym právom chráneného „appellation d'origine contrôlée“ nie je pri „champagne“ preukázaná.
- 120 Žalobcovia nesúhlasia s tvrdením Rady, Komisie a Francúzskej republiky, že ich právne postavenie na území Spoločenstva sa spornými ustanoveniami dohody nemení. V tejto súvislosti uvádzajú, že aj keď názov „champagne“ naozaj je „appellation d'origine contrôlée“ podľa práva Spoločenstva, táto okolnosť nebránila tomu, aby sa na trh Spoločenstva uvádzali nimi vyrábané vaudske vína. Žalobcovia s odvolaním sa na listy zástupcu šampanských výrobcov tvrdia, že proti tomu, aby sa víno vyrobené na území vaudskej obce Champagne uvádzalo na trh pod názvom „champagne“, títo výrobcovia nenamietali.
- 121 V odpovedi na písomnú otázku Súdu prvého stupňa žalobcovia spresňujú, že po overení vyšlo najavo, že v žalobe spomínané vývozy vína vyrobeného na území obce Champagne do Belgicka, v rozsahu približne 1 000 fliaš ročne, neboli uskutočnené pod názvom „champagne“, ale pod názvom „arquebuse“.

122 Žalobcovia však poukazujú na to, že na základe článku 26 ods. 1 a článku 29 nariadenia č. 2392/89 možno v prípade homonymity používať názov vína pochádzajúceho z tretej krajiny, pokiaľ sa v tejto krajine používa tento názov pre víno v súlade s dlhodobými a ustálenými zvyklosťami a pod podmienkou, že jeho používanie je touto krajinou právne upravené, čo v prejednávanej veci zjavne platí. Okolnosť, že článok 29 ods. 3 tohto nariadenia ráta s prijatím rozhodnutí o odchýlke s cieľom využiť výnimku homonymity, nie je v prejednávanom prípade relevantná vzhľadom na to, že výnimku homonymity platnú bez ďalšieho zakotvuje článok 2 tretí odsek francúzsko-švajčiarskej zmluvy. Z tohto ustanovenia totiž vyplýva, že ak niektorý z chránených názvov podľa jeho prvého odseku je rovnaký ako názov oblasti alebo miesta nachádzajúceho sa mimo územia Francúzskej republiky, táto ochrana nevyklučuje, aby sa názov používal na označenie výrobkov alebo tovarov vyrobených v tejto oblasti alebo na tomto mieste. To inak potvrdzuje aj stanovisko Štátnej rady kantónu Vaud z 22. decembra 2003.

123 Čo sa týka nariadenia č. 753/2002 žalobcovia zdôrazňujú, že jeho článok 36 tiež stanovuje, že niektoré zemepisné označenia tretej krajiny podľa prvého pododseku, ktoré predstavujú rovnako znejúce zemepisné označenia akostného vína psr sa môžu používať podľa praktických podmienok, za ktorých sa budú od seba odlišovať, pri zohľadnení potreby zabezpečiť, aby mali príslušní výrobcovia spravodlivé zaobchádzanie a aby spotrebiteľia neboli zavádzaní. Názov „champagne“ pre vína vyrábané žalobcami je tak nesporne zemepisným označením v zmysle článku 22 TRIPS, na ktorý odkazuje článok 3 prílohy 7 dohody. Používanie tohto názvu žalobcami súčasne spĺňa podmienky stanovené v článku 36 nariadenia č. 753/2002, takže na tento názov sa výnimka homonymity vzťahuje. V tomto ohľade nie je rozhodné, že sa v prílohe VI tohto nariadenia nespomína žiadny názov, vzhľadom na to, že akýkoľvek iný výklad by zbavil článok 36 tohto nariadenia zmyslu a Spoločenstvo by ním porušilo povinnosti vyplývajúce preň z článku 23 ods. 3 TRIPS. Nariadenie č. 753/2002 v každom prípade nadobudlo platnosť až od 1. januára 2003, čiže až po nadobudnutí platnosti dohody. Keďže táto dohoda vylučuje uplatňovanie výnimky homonymity pre vína z obce Champagne, nemožno od Švajčiarskej konfederácie požadovať, aby o túto výnimku žiadala v rámci nariadenia č. 753/2002.

- 124 Čo sa týka ochrany názvu „champagne“ v súlade s platným švajčiarskym právom, žalobcovia uvádzajú, že v zmysle článku 16 nariadenia z 28. júna 1995 o „appellation d'origine contrôlée“ pre vaudske vína má víno z hrozna obrátého na území obce nárok na „appellation“ podľa názvu tejto obce.
- 125 V tejto súvislosti uvádzajú, že kantón Vaud zahŕňa šesť vinohradníckych oblastí. Ich zemepisné určenie je vytýčené článkom 2 uvedeného nariadenia, podľa ktorého konkrétne oblasť Bonvillars zahŕňa všetky vinohradnícke obce v okrese Grandson, ako aj obce Montagny a Valuyres-sous-Montagny v okrese Yverdon. Týchto šesť oblastí je tvorených 26 miestami výroby zahrňujúcimi 148 vinohradníckych obcí. Podľa článkov 13 až 15 tohto nariadenia sú medzi týmito oblasťami tri, z ktorých každá predstavuje jedno miesto výroby. Pokiaľ ide o tieto tri oblasti predstavujúce jedno miesto výroby, medzi ktoré patrí aj oblasť Bonvillars, nemožno mať pochybnosti o tom, že z dôvodu totožnosti vinohradníckej oblasti a miesta výroby patria obce nachádzajúce sa na ich území k tomu či onomu miestu výroby. To vysvetľuje, prečo nariadenie z 28. júna 1995 o „appellation d'origine contrôlée“ pre vaudske vína tieto obce výslovne nespomína. Na základe článku 16 uvedeného nariadenia však právo označovať názvami týchto obcí svoje výrobky výrobcom vína pochádzajúceho z týchto obcí prislúcha.
- 126 Žalobcovia poukazujú na to, že Štátna rada kantónu Vaud svojimi dvomi stanoviskami z 8. januára a 22. decembra 2003 v súlade so švajčiarskym právom potvrdila, že názov „champagne“ predstavuje obecné „appellation d'origine contrôlée“. V každom prípade tvrdenie Rady, že švajčiarsky názov „champagne“ nie je „appellation d'origine contrôlée“, ale len „appellation d'origine“, nie je v tomto smere podľa názoru žalobcov relevantné. Keďže totiž uvedený názov zakladá osobitné právo žalobcov, na účely uplatnenia výnimky homonymity upravenej v nariadení č. 2392/1989 a v nariadení č. 753/2002, nie je podstatné, či sa na základe švajčiarskeho práva tento názov radí na vyššiu, nižšiu alebo rovnakú úroveň ako francúzske označenie pre „champagne“.

— Posúdenie Súdom prvého stupňa

- 127 Podstatou tvrdení Rady a Komisie podporovaných Francúzskou republikou je, že ochrana priznaná právom Spoločenstva vínam vo francúzskej oblasti Champagne zakazuje žalobcom, aby svoje víno uvádzali na trh pod označením „champagne“ na území Spoločenstva. Preto sa spornými ustanoveniami dohody právne postavenie žalobcov na tomto území nemení.
- 128 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že v súlade s judikatúrou citovanou v bode 86 vyššie je žalobca oprávnený podať žalobu podľa článku 230 ES, len ak napadnutý akt spôsobuje záväzné právne účinky týkajúce sa svojou povahou záujmov žalobcu tak, že konkrétnym spôsobom mení jeho právne postavenie.
- 129 Je preto dôležité stanoviť, či tak, ako tvrdia Rada, Komisia a Francúzska republika, bolo pred nadobudnutím platnosti sporných ustanovení dohody žalobcom na základe vtedy platného práva Spoločenstva bránené uvádzať na trh Spoločenstva nimi vyrábané víno pod názvom „champagne“, a preto sporné ustanovenia dohody ich právne postavenie konkrétnym spôsobom nezmenili.
- 130 V tomto ohľade je vhodné zdôrazniť, že tak, ako bolo uvedené v bodoch 4 až 6 vyššie, nariadením vzťahujúcim sa na skutkové okolnosti žalobcov bolo v deň podania žaloby 10. júla 2002 nariadenie č. 2392/89.
- 131 V zmysle článku 29 ods. 2 tohto nariadenia sa na opis dovozného vína nesmie používať názov zemepisnej jednotky používaný na opis stolového vína alebo akostného vína

psr či názov špecifického regiónu v Spoločenstve, a to ani v jazyku krajiny výroby, v ktorom sa táto jednotka, resp. tento región nachádzajú, ani v inom jazyku.

- 132 Ako bolo uvedené v bode 1 vyššie, pre vína vyrobené vo francúzskej oblasti Champagne označené „appellation d'origine contrôlée“ „champagne“ v čase podania žaloby platil v Spoločenstve názov akostné víno psr, voči čomu žalobcovia ani inak nena-mietajú.
- 133 Z toho vyplýva, že v súlade s článkom 29 ods. 2 nariadenia č. 2392/89 sa v čase podania žaloby názov „champagne“ nesmel v zásade používať na označenie žiadneho dovozného vína, a najmä nie vína vyrobeného vo vaudskej obci Champagne.
- 134 Treba zároveň podotknúť, že v súlade s článkom 29 ods. 3 nariadenia č. 2392/89 možno rozhodnúť o odchýlkach z odseku 2, pokiaľ je zemepisný názov vína vyrába-ného v Spoločenstve totožný s názvom zemepisnej jednotky nachádzajúcej sa v tretej krajine, pokiaľ sa v tejto krajine používa tento názov pre víno v súlade s dlhodobými a ustálenými zvyklosťami a pod podmienkou, že jeho používanie je touto krajinou právne upravené.
- 135 Výnimka homonymity stanovená týmto ustanovením sa teda neuplatní bez ďalšieho, ale až následne po výslovnom rozhodnutí o odchýlke. V tejto súvislosti v odpovedi na písomnú otázku Súdu prvého stupňa Komisia uvádza, že jednak takémuto rozhodnutiu musí predchádzať žiadosť v tomto zmysle, a jednak, že s ohľadom na vína pochádzajúce z územia vaudskej obce Champagne žiadna žiadosť o odchýlku podaná nebola.

- 136 Je zároveň nevyhnutné konštatovať, že žalobcovia síce najprv tvrdili, že im na základe vtedy platného práva Spoločenstva nebolo nikdy bránené, aby svoje víno pod názvom „champagne“ uvádzali na trh v Spoločenstve, následne však ani nenamietali, že výnimka homonymity stanovená nariadením č. 2392/89 vyžadovala prijatie rozhodnutia o odchýlke, ani netvrdili, že by akékoľvek rozhodnutie bolo v tomto smere prijaté, ba ani to, že by s ohľadom na vína vyrobené na území vaudskej obce Champagne bola žiadosť o odchýlku podaná.
- 137 Navyše, aj keď žalobcovia spočiatku tvrdili, že v Belgicku každoročne predávali asi tisíc fliaš pod názvom „champagne“, v odpovedi na písomnú otázku Súdu prvého stupňa spresnili, že po overení boli tieto fľaše v skutočnosti uvádzané na trh pod názvom „arquebuse“. Žalobcovia zároveň nepredložili dôkaz o inom vývoze svojich výrobkov do Spoločenstva, či už pod názvom „champagne“ alebo iným názvom.
- 138 Okrem toho, že vyššie uvedené skutočnosti svedčia o istej zmätočnosti v argumentácii žalobcov, je potrebné konštatovať, že títo nedokázali vyvrátiť tvrdenie Komisie, že v deň podania žaloby sa na víno vyrobené na území vaudskej obce Champagne žiadne rozhodnutie o odchýlke zo zákazu stanoveného v článku 29 ods. 2 nariadenia č. 2392/89 nevzťahovalo, a preto bolo žalobcom právne znemožnené, aby svoje výrobky uvádzali na trh pod názvom „champagne“. Podľa overení vykonaných samotnými žalobcami a v rozpore s ich pôvodnými tvrdeniami sa ukazuje, že svoje víno na trh Spoločenstva vlastne pod názvom „champagne“ neuvádzali.
- 139 Z toho vyplýva, že v súlade s tým, čo bolo uvedené v bodoch 41 až 49 vyššie, síce sporné ustanovenia dohody zabezpečujú na území Spoločenstva výhradné právo na názov „champagne“ v prospech niektorých vín vyrobených vo francúzskej oblasti

Champagne, čím zakazujú, aby sa na tom istom území uvádzali na trh niektoré vaudske vína vyrobené pod týmto názvom na území obce Champagne, je však potrebné konštatovať, že tento právny stav platil vo vzťahu k žalobcom už v čase nadobudnutia platnosti dohody z 1. júna 2002, ako aj v čase podania žaloby 10. júla 2002.

¹⁴⁰ Pokiaľ ide o nariadenie č. 753/2002, bez toho, aby bolo vôbec nevyhnutné stanovovať, či so zreteľom na okolnosť, že aj keď účinné až od 1. augusta 2003, teda v čase po podaní žaloby, nadobudlo toto nariadenie platnosť 11. mája 2002, teda v čase pred týmto podaním žaloby, môžu žalobcovia osvedčiť svoj právny záujem na konaní s odvolaním sa na právny stav vyplývajúci z uplatňovania tohto nariadenia, je potrebné zdôrazniť, že v každom prípade ani na základe tohto nariadenia im právo uvádzať na trh Spoločenstva víno, ktoré vyrábajú pod názvom „champagne“ na území vaudskej obce Champagne, neprináleží.

¹⁴¹ Je totiž vhodné pripomenúť, že podľa článku 36 ods. 1 nariadenia č. 753/2002 „na etikete dovozného vína... z tretej krajiny, ktorá je členom Svetovej obchodnej organizácie, sa môže uviesť názov zemepisnej oblasti..., ak slúži na označenie vína ako vína s pôvodom na území tretej krajiny alebo oblasti, alebo miesta v tejto tretej krajine vzhľadom na kvalitu, povest alebo inú charakteristiku výrobku, ktorú možno v zásade priradiť tomuto zemepisnému pôvodu“.

¹⁴² Podľa článku 36 ods. 3 nariadenia č. 753/2002 „zemepisné označenia uvedené v odsekoch 1 a 2 nesmú viesť k zámene so zemepisným označením používaným na identifikáciu akostného vína vur [psr — *neoficiálny preklad*]“. Toto ustanovenie však stanovuje nasledujúcu výnimku homonymity:

„Niektoré zemepisné označenia tretej krajiny podľa prvého pododseku, ktoré predstavujú rovnako znejúce zemepisné označenia akostného vína vur [psr — *neoficiálny preklad*]..., sa môžu používať podľa praktických podmienok, za ktorých sa budú od seba odlišovať, pri zohľadnení potreby zabezpečiť, aby mali príslušní výrobcovia spravodlivé zaobchádzanie a aby spotrebitelia neboli zavádzaní.

...

Tieto označenia, pojmy a praktické podmienky majú byť také, ako je ustanovené v prílohe VI.“

¹⁴³ Takže vyššie uvedená výnimka homonymity sa nemá uplatňovať bez ďalšieho, ale je podmienená zápisom do prílohy VI nariadenia č. 753/2002 tak zemepisných označení tretích krajín, ktoré predstavujú rovnako znejúce zemepisné označenia akostného vína psr, na ktoré sa táto výnimka môže vzťahovať, ako aj praktických podmienok, za ktorých sa budú tieto zemepisné označenia od seba odlišovať.

¹⁴⁴ Pritom, ako podotýkajú Rada a Komisia, je potrebné uviesť, že príloha VI nariadenia č. 753/2002 je k dnešnému dňu prázdna, a teda k zemepisným označeniam tretích krajín, na ktoré sa môže vzťahovať výnimka homonymity, názov „champagne“ nezaraduje.

¹⁴⁵ Z toho vyplýva, že uvádzať na trh vína, ktoré žalobcovia vyrábajú pod názvom „champagne“, im v každom prípade neumožňujú ani ustanovenia nariadenia č. 753/2002.

146 Zároveň je potrebné zdôrazniť, že podľa článku 36 ods. 5 tohto nariadenia, zmeneného a doplneného nariadením č. 316/2004 účinného od 1. februára 2004, sa zemepisné označenie tretej krajiny „môže používať na označení dovážaného vína aj vtedy, keď len 85 % príslušného vína bolo získaných z hrozna obraného v produkčnej oblasti, ktorej názov toto víno nesie“. Z tejto formulácie i celkovej koncepcie článku 36 ods. 1 nariadenia č. 753/2002 súčasne implicitne vyplýva, že pred novelou zavedenou nariadením č. 316/2004, umožňujúcou aj vínam hoci len z 85 % získaných z hrozna pochádzajúceho z produkčnej oblasti, ktorej názov nesú, používať zemepisné označenie podľa tejto oblasti, sa na etikete dovozného vína mohlo zemepisné označenie uvádzať, len ak z hrozna pochádzajúceho zo zemepisnej oblasti, ktorej názov nesie, bolo toto víno získané v celom rozsahu.

147 Aj keď v odpovedi na písomnú otázku Súdu prvého stupňa žalobcovia tvrdili, že podľa článku 16 nariadenia o „appellation d'origine“ pre vaudske vína bolo označenie „champagne“ uznané a chránené pre vína pochádzajúce z územia tejto obce, je nevyhnutné konštatovať, že po dôkladnom preskúmaní tohto ustanovenia sa ukazuje, že v zmysle jeho druhého odseku má „na označenie podľa názvu obce nárok aj víno z hrozna obratého z väčšej časti (najmenej 51 %) v tejto obci a vo zvyšnej časti v mieste výroby, ku ktorému táto obec patrí“.

148 Takže aj bez toho, aby bolo potrebné vyjadrovať sa k presnej povahe a kvalifikácii názvu „champagne“, je nevyhnutné konštatovať, že tento názov priznáva švajčiarske právo vínam pochádzajúcim z územia vaudskej obce Champagne z väčšej časti, takže tento názov nespĺňa kritérium implicitne obsiahnuté v článku 36 ods. 5 nariadenia č. 753/2002 v znení zmien a doplnení, podľa ktorého môžu byť pod zemepisným označením produkčnej oblasti uvádzané na trh len vína získané aspoň z 85 % z hrozna obraného v tejto produkčnej oblasti, ktorej názov nesú, t. j. v danom prípade z územia vaudskej obce Champagne. Tým menej možno tento názov považovať za taký, ktorý by označoval vína získané v celom rozsahu z hrozna obraného v produkčnej oblasti, ktorej názov nesú.

149 V protiklade s tým, čo spočiatku tvrdili žalobcovia, sa tak na vína, ktoré mali na základe švajčiarskeho práva nárok na označenie „champagne“, nielenže výnimka homonymity stanovená v článku 29 ods. 3 nariadenia č. 2392/89, resp. článku 36 ods. 3 nariadenia č. 753/2002 nikdy nevzťahovala, ale navyše možnosť, že by sa výnimka homonymity stanovená v druhom z týchto ustanovení mohla v budúcnosti za predpokladu, že by bolo napadnuté rozhodnutie napokon vyhlásené za neplatné, na tieto vína vzťahovať, sa s ohľadom na nedostatočné kritériá stanovené švajčiarskym právom na používanie obecného označenia „champagne“ v súvislosti s požiadavkou na pôvod hrozna stanovenou v článku 36 ods. 5 nariadenia č. 753/2002 zdá značne nepravdepodobnou.

150 Zároveň nemožno ani usudzovať, že by prípadná zmena právneho postavenia žalobcov vyplývajúca napríklad zo zmeny podmienok pridelovania vaudskeho obecného označenia „champagne“ ako taká odôvodňovala prípustnosť žaloby, čo vlastne ani žalobcovia netvrdia. Je totiž potrebné pripomenúť, že v súlade s ustálenou judikatúrou nemožno záujem žalobcu na konaní posudzovať v závislosti od budúcej a hypotetickej udalosti (pozri rozsudok Súdu prvého stupňa z 30. apríla 1998, City-flyer Express/Komisia, T-16/96, Zb. s. II-757, bod 30 a tam citovanú judikatúru).

151 Z vyššie uvedených skutočností vyplýva, že napadnuté rozhodnutie nemení konkrétnym spôsobom právne postavenie žalobcov na území Spoločenstva, a preto právny záujem na konaní voči tomuto rozhodnutiu títo žalobcovia nemajú.

152 Žiadny iný argument žalobcov nie je spôsobilý tento záver spochybníť.

153 V prvom rade sa žalobcovia obmedzujú na tvrdenie, že nerozhoduje, že príloha VI nariadenia č. 753/2002 neuvádza žiadny názov, a že aby sa na zemepisné označenie

vzťahovala výnimka homonymity, stačí, aby spĺňalo kritériá stanovené v článku 36 ods. 3 druhom pododseku. Akýkoľvek iný výklad by údajne úplne zbavil článok 36 tohto nariadenia zmyslu a Spoločenstvo by ním porušilo povinnosti vyplývajúce preň z článku 23 ods. 3 TRIPS.

154 Tejto argumentácii zjavne chýba akýkoľvek základ.

155 Po prvé je totiž potrebné zdôrazniť, že po prvé článok 36 ods. 2 druhý pododsek nariadenia č. 753/2002 stanovuje, že za v ňom vymenovaných podmienok môže výnimka homonymity platiť pre „niektoré zemepisné označenia“, a po druhé že článok 36 ods. 3 posledný pododsek výslovne stanovuje, že zemepisné označenia, pre ktoré platí výnimka homonymity tým, že spĺňajú podmienky stanovené v odseku 2 toho istého článku, sú „ustanovené v prílohe VI“. Z toho vyplýva, že zápis zemepisného označenia, na ktoré sa vzťahuje výnimka homonymity, do danej prílohy VI nemá len informatívnu a fakultatívnu povahu, ale je nevyhnutnou formálnou náležitosťou predpokladajúcou predchádzajúce overenie súladu zemepisného označenia s podmienkami ustanovenými v článku 36 ods. 3 druhom pododseku nariadenia č. 753/2002, ako aj s praktickými podmienkami určenými nato, aby sa rovnako znejúce zemepisné označenia od seba odlišovali. V protiklade s tvrdeniami žalobcov je tento výklad jediným, ktorý je v súlade s celkovou koncepciou a znením článku 36 ods. 3 tohto nariadenia možný, a to tým skôr, že článok 36 ods. 3 druhý pododsek ako výnimka zo zásady zakotvenej v článku 36 ods. 3 prvom pododseku, podľa ktorej zemepisné označenia tretích krajín nesmú viesť k zámene so zemepisným označením používaným na identifikáciu akostného vína psr, sa musí vykladať doslovne.

156 Po druhé, pokiaľ ide o údajnú nezlučiteľnosť tohto výkladu s článkom 23 ods. 3 TRIPS, je potrebné zdôrazniť, že žalobcovia v žalobe naopak poukazovali v zásade

na to, že na rozdiel od sporných ustanovení dohody nariadenie č. 753/2002 úplne nezakazuje, aby sa pri niektorých dovozných vínach používali zemepisné označenia znejúce rovnako ako zemepisné označenia akostného vína psr, a že je teda primeraným opatrením.

157 Pokiaľ sa teda má tvrdenie žalobcov uvedené v ich pripomienkach k námietkam neprípustnosti podaným Radou a Komisiou a vyvodené z TRIPS posudzovať ako námietka nezákonnosti nariadenia č. 753/2002, potom je nevyhnutné označiť ho za nový dôvod uvedený počas konania a v súlade s článkom 48 ods. 2 rokovacieho poriadku ho ako neprípustný zamietnuť.

158 Žalobcovia v každom prípade nepreukazujú a ani len nevysvetľujú, prečo by mal byť vyššie podaný výklad nariadenia č. 753/2002 v rozpore s článkom 23 ods. 3 TRIPS. Objektívny a úplný rozbor TRIPS práve naopak ukazuje, že nariadenie č. 753/2002 je v súlade s ustanoveniami tejto dohody o ochrane zemepisných označení. Je totiž jednak nevyhnutné konštatovať, že článok 22 ods. 1 tejto dohody vymedzuje zemepisné označenia ako označenia, ktoré označujú tovar ako pochádzajúci z územia člena Svetovej obchodnej organizácie (WTO) alebo z lokality na tomto území, ak danú kvalitu, povesť alebo iné charakteristické znaky tovaru možno v podstate pripísať tomuto zemepisnému pôvodu. Článok 23 ods. 3 tejto dohody zároveň stanovuje, že v prípade rovnako znejúcich zemepisných označení vín bude ochrana poskytnutá každému označeniu s výhradou ustanovení článku 22 ods. 4 TRIPS, ktorý hovorí, že ochrana priznaná zemepisným označeniam má pôsobiť proti zemepisným označeniam, ktoré aj keď sú doslova pravdivé z hľadiska územia, oblasti alebo lokality, z ktorej tovary pochádzajú, nepravdivo vzbudzujú vo verejnosti predstavu, že tovary pochádzajú z iného územia.

159 V protiklade s tým, čo zrejme tvrdia žalobcovia, tak TRIPS členom WTO nijako neukladá, aby všeobecným a absolútnym spôsobom zabezpečovali ochranu všetkým rovnako znejúcim zemepisným označeniam, ale len stanovuje, že ochrana sa neprizná zemepisnému označeniu, ktoré nepravdivo vzbudzuje predstavu, že tovary pochádzajú z iného zmluvného štátu. Podľa poslednej vety článku 23 ods. 3 TRIPS má okrem toho každý člen stanoviť praktické podmienky, na ktorých základe budú príslušné rovnako znejúce označenia navzájom odlišené od iných, a zohľadniť potrebu, aby bolo zabezpečené spravodlivé zaobchádzanie so zainteresovanými výrobcami a aby spotrebiteľia neboli uvedení do omylu.

160 Je preto potrebné zdôrazniť, že presne takým je aj systém zavedený nariadením č. 753/2002. Po prvé totiž v zmysle článku 36 ods. 1 tohto nariadenia sa na etikete dovozného vína z tretej krajiny, ktorá je členom Svetovej obchodnej organizácie, môže uviesť názov zemepisnej oblasti, ak slúži na označenie vína ako vína s pôvodom na území tretej krajiny alebo oblasti, alebo miesta v tejto tretej krajine vzhľadom na kvalitu, povest' alebo inú charakteristiku výrobku, ktorú možno v zásade priradiť tomuto zemepisnému pôvodu, pričom vo formulácii tejto podmienky je takmer doslovne prebraté vymedzenie pojmu zemepisné označenie uvedené v článku 22 ods. 1 TRIPS. Po druhé, obdobným spôsobom ako v článku 22 ods. 4 TRIPS stanovuje aj článok 36 ods. 3 nariadenia č. 753/2002, že zemepisné označenia tretích krajín, ktoré sú členmi WTO, nesmú viesť k zámene so zemepisným označením používaným na identifikáciu akostného vína psr.

161 Pokiaľ ide o ustanovenie uvedené v článku 36 ods. 3 druhom pododseku nariadenia č. 753/2002, podľa ktorého ako výnimka zo zásady zákazu zemepisných označení tretích krajín vedúcich k zámene so zemepisným označením používaným na identifikáciu akostného vína psr sa niektoré zemepisné označenia tretích krajín znejúce rovnako ako tieto zemepisné označenia používané na identifikáciu akostného vína psr môžu používať podľa praktických podmienok, za ktorých sa budú od seba odli-

šovať, pri zohľadnení potreby zabezpečiť, aby mali príslušní výrobcovia spravodlivé zaobchádzanie a aby spotrebiteľia neboli zavádzaní, je nevyhnutné konštatovať, že v obdobnom znení sa nachádza aj v článku 23 ods. 3 druhej vete TRIPS.

162 Napokon požiadavku vyplývajúcu v súlade s vyššie uvedeným z článku 36 ods. 3 posledného pododseku nariadenia č. 753/2002, že zemepisné označenia tretích krajín, na ktoré sa vzťahuje výnimka homonymity, a praktické podmienky určené nato, aby sa tieto označenia odlišovali od zemepisných označení používaných na identifikáciu akostného vína psr, musia byť uvedené v prílohe k tomuto nariadeniu, nemožno vôbec považovať za nezlučiteľnú s ustanoveniami TRIPS. V TRIPS sa totiž nielenže nestanovuje, že by sa výnimka homonymity mala uplatňovať bez ďalšieho, t. j. bez zásahu akéhokoľvek orgánu, na každé rovnako znejúce zemepisné označenie, ktoré na to spĺňa podmienky, ale navyše sa v ňom výslovne uvádza, že „každý člen ustanoví praktické podmienky, na ktorých základe budú príslušné rovnako znejúce označenia navzájom odlišené od iných“, čím tak v otázke spôsobu priznávania výnimky homonymity necháva týmto členom určitý priestor na voľnú úvahu.

163 V druhom rade sa žalobcovia domnievajú, že okolnosť, že článok 29 ods. 3 nariadenia č. 2392/89 ráta s prijatím rozhodnutí o odchýlke, aby sa na niektoré zemepisné označenia mohla vzťahovať výnimka homonymity, nie je v prejednávacom prípade vzhľadom na to, že francúzsko-švajčiarska zmluva výslovne dovoľuje používať označenie „champagne“ pri niektorých vínach pochádzajúcich z vaudskej obce Champagne, relevantná. Táto zmluva totiž podľa svojho článku 2 tretieho odseku údajne zakotvuje výnimku homonymity platnú bez ďalšieho, t. j. bez toho, aby sa v tomto ohľade muselo prijímať akékoľvek ďalšie rozhodnutie. To vlastne potvrdila aj Štátna rada kantonu Vaud vo svojom stanovisku z 22. decembra 2003.

164 V tomto ohľade je nevyhnutné podotknúť, že aj za predpokladu, že by sa francúzsko-švajčiarska zmluva mala vykladať v takom zmysle, aký jej prisudzujú žalobcovia, ich

argument by mohol odôvodňovať prípustnosť žaloby, len ak by sa ustanovenia tejto zmluvy o výnimke homonymity zemepisných označení mali uplatňovať napriek prijatiu nariadenia č. 2392/89 a neskôr nariadenia č. 753/2002.

- 165 Je vhodné tak pripomenúť, že podľa článku 307 prvého odseku Zmluvy ES ustanovenia tejto zmluvy neovplyvňujú práva a povinnosti vyplývajúce z dohôd uzavretých pred vstupom Zmluvy ES do platnosti medzi jedným alebo viacerými členskými štátmi na jednej strane a jednou alebo viacerými tretími krajinami na strane druhej.
- 166 Podľa ustálenej judikatúry je predmetom tohto ustanovenia v súlade so zásadami medzinárodného práva spresniť, že uplatňovaním Zmluvy nie je dotknutý záväzok daného členského štátu dbať na práva tretích krajín vyplývajúce z predošlého dohovoru a plniť si príslušné povinnosti. Preto je na stanovenie, či pôsobenie právnej normy Spoločenstva môže mariť predošlý medzinárodný dohovor, nevyhnutné skúmať, či tento dohovor ukladá členskému štátu povinnosti, ktorých plnenie môžu tretie krajiny, ktoré sú stranami dohovoru, naďalej vyžadovať (rozsudok Súdneho dvora z 10. marca 1998, T. Port, C-364/95 a C-365/95, Zb. s. I-1023, bod 60; rozsudok Súdu prvého stupňa z 12. júla 2001, Banatrading/Rada, T-3/99, Zb. s. II-2123, bod 70).
- 167 Pokiaľ teda môže pôsobenie právnej normy Spoločenstva mariť nejaký medzinárodný dohovor, tak len pri splnení dvoch podmienok, a to aby šlo o dohovor uzavretý v čase pred nadobudnutím platnosti Zmluvy ES a zároveň aby z neho pre danú tretiu krajinu plynuli práva, ktorých dodržiavanie môže od členského štátu vyžadovať (rozsudky T. Port, už citovaný v bode 166 vyššie, bod 61, a Banatrading/Rada, už citovaný v bode 166 vyššie, bod 71).

- 168 Francúzsko-švajčiarska zmluva, ktorej sa žalobcovia dovolávajú, bola ale v prejednávanej veci uzavretá v roku 1974, čiže v čase po nadobudnutí platnosti Zmluvy ES. Na ustanovenia francúzsko-švajčiarskej zmluvy sa tým pádom žalobcovia nemôžu v snahe zabrániť uplatneniu nariadenia č. 2392/89 a neskôr nariadenia č. 753/2002 účinne odvolávať. Tvrdenie sa preto musí ako neplatné zamietnuť.
- 169 V každom prípade je potrebné zdôrazniť, že podľa článku 2 prvého odseku francúzsko-švajčiarskej zmluvy „pokiaľ odseky 2 až 4 nestanovujú inak, sú názvy uvedené v prílohe A tejto zmluvy vyhradené na území Švajčiarskej konfederácie výlučne pre francúzske výrobky a tovary, pričom používať sa tam môžu len za podmienok stanovených právnymi predpismi Francúzskej republiky“.
- 170 Článok 3 prvý odsek tejto zmluvy recipročne stanovuje, že „pokiaľ odseky 2 až 4 nestanovujú inak, sú názvy uvedené v prílohe B tejto zmluvy vyhradené na území Francúzskej republiky výlučne pre švajčiarske výrobky a tovary, pričom používať sa tam môžu len za podmienok stanovených švajčiarskymi právnymi predpismi“.
- 171 Kým teda francúzske „appellation d’origine contrôlée“ „champagne“ je v prílohe A uvedené, príloha B vaudske obecné označenie s rovnakým menom nespomína.
- 172 V zmysle týchto ustanovení je tak na jednej strane názov „champagne“ vyhradený na území Švajčiarskej konfederácie výlučne pre francúzske výrobky, s výhradou podľa článku 2 druhého až štvrtého odseku, pričom na druhej strane vaudske obecné označenie „champagne“ na území Francúzska žiadnu ochranu nemá.

- 173 Z toho vyplýva, že aj keby sa na vína pochádzajúce z vaudskej obce Champagne mohol prípadne vzťahovať článok 2 tretí odsek francúzsko-švajčiarskej zmluvy, v zmysle ktorého „ak niektorý z chránených názvov podľa prvého odseku je rovnaký ako názov oblasti alebo miesta nachádzajúceho sa mimo územia Francúzskej republiky, prvý odsek nevyklučuje, aby sa názov používal na označenie výrobkov alebo tovarov vyrobených v tejto oblasti alebo na tomto mieste“, táto okolnosť by bola len výnimkou z výlučnej ochrany, ktorú na území Švajčiarska požíva francúzske „appellation d'origine contrôlée“ „champagne“ na základe článku 2 prvého odseku a prílohy A tejto zmluvy. Účinkom tejto výnimky homonymity by však nebolo povolenie uvádzať na trh na území Francúzska vína pochádzajúce z vaudskej obce Champagne pod názvom „champagne“, čo by umožňoval iba zápis v prílohe B tejto zmluvy.
- 174 Z korešpondencie predloženej samotnými žalobcami medzi vedúcim oddelenia správy a vonkajších vzťahov kantónu Vaud a obecným úradom obce Champagne a najmä listu pána C. R. z 8. septembra 1998 súčasne vyplýva, že pri dojednaní dohody si takýto výklad francúzsko-švajčiarskej zmluvy osvojila nielen Francúzska republika, ale aj Švajčiarska konfederácia, ktorá sa informovala o dôvodoch opomenutia vaudského názvu „champagne“ v zoznamoch a protokole k francúzsko-švajčiarskej zmluve.
- 175 Z toho vyplýva, že tvrdenie žalobcov, že im francúzsko-švajčiarska zmluva povoľuje na území Francúzska uvádzať na trh vína pochádzajúce z obce Champagne pod názvom „champagne“, nie je dôvodné.
- 176 Zároveň má význam zdôrazniť, že ako už bolo uvedené vyššie, na výzvu Súdu prvého stupňa, aby dôveryhodným spôsobom podložili tvrdenie, že ročne vyvážajú do Francúzska asi 1 000 fliaš s názvom „champagne“, žalobcovia nielenže nepredložili dôkazy, ako napríklad faktúry, dosvedčujúce, že svoje výrobky pod týmto názvom vo

Francúzsku predávali, ale navyše uviedli, že ich vývoz z podstatnej časti smeroval do Belgicka pod názvom „arquebuse“.

177 Čo sa týka žalobcami predloženého listu advokátskej kancelárie zaslaného Cave des viticulteurs de Bonvillars (Spolok vinárov Bonvillars), okrem toho, že pre posúdenie ich právneho postavenia nie je relevantný, nemožno ho ani za žiadnych okolností vykladať ako dôkaz o tom, že by šampanskí výrobcovia voči tomu, aby sa žalobcami vyrobené víno uvádzalo na trh pod názvom „champagne“, nenamietali. Nanajvýš totiž z neho vyplýva, že po zaujatí značne dôrazného postoja a pohrození spolku Bonvillars súdnym konaním, uviedol Comité interprofessionnel du vin de Champagne (Medziodborový výbor pre víno zo Champagne), že nemá v záujme brániť „výrobe výrobkov pôvodom z obce Champagne, ale iba vyhnúť sa zbytočným nedorozumeniam, a to najmä do budúcnosti“, pričom navrhol stretnutie „s cieľom objasniť postup do budúcnosti“. Pri chýbajúcom akomkoľvek ďalšom spresnení zo strany žalobcov, a to i napriek písomnej otázke, ktorú Súd prvého stupňa v tejto veci žalobcom zaslal, najmä o obsahu alebo výsledku tohto stretnutia, nemožno z neho vyvodzovať, že Comité interprofessionnel du vin de Champagne nenamietala voči tomu, aby sa na území Francúzska používal názov „champagne“ na označovanie vín vyvázaných žalobcami.

178 Zo všetkých týchto úvah vyplýva, že sporné ustanovenia dohody konkrétnym spôsobom právne postavenie žalobcov nemenia, a preto sa návrh na zrušenie napadnutého rozhodnutia musí ako neprípustný zamietnuť.

179 Na dôvažok je nevyhnutné konštatovať, že žalobcov nemožno považovať za osobne dotknutých napadnutým rozhodnutím v zmysle článku 230 štvrtého odseku ES.

180 Je totiž vhodné pripomenúť, že na základe článku 5 ods. 2 prílohy 7 dohody je účinkom sporných ustanovení dohody, ktoré napadnuté rozhodnutie schvaľuje, že názov „champagne“ je vyhradený výlučne pre výrobky s pôvodom v Spoločenstve za podmienok určených právnymi predpismi Spoločenstva. Okrem toho, v súlade s tým, čo bolo uvedené v bodoch 41 až 49 vyššie, vzhľadom na chýbajúcu zmienku o názve „champagne“ medzi švajčiarskymi názvami chránenými v zmysle dohody a uvedenými v jej dodatku 2, sa výnimka homonymity stanovená v článku 5 ods. 4 písm. a) prílohy 7 dohody neuplatní pri francúzskom názve „champagne“, ktorý sa ako akostné víno psr pôvodom z Francúzska spomína medzi názvami Spoločenstva chránenými v zmysle dohody.

181 Z toho vyplýva, že účinkom sporných ustanovení dohody je zákaz akéhokoľvek používania názvu „champagne“ pri vínach, ktoré nemajú pôvod v Spoločenstve, konkrétne vo Francúzsku, a ktoré nespĺňajú podmienky stanovené právnymi predpismi Spoločenstva na užívanie názvu akostného vína psr „champagne“. Sporné ustanovenia dohody sa preto rovnakým spôsobom týkajú všetkých — súčasných i budúcich — výrobcov a obchodníkov s vinárskymi výrobkami, ktorí nie sú oprávnení používať názov akostné víno psr „champagne“ najmä z dôvodu, že tieto výrobky nepochádzajú z francúzskej oblasti Champagne, vrátane všetkých výrobcov vinárskych výrobkov pôvodom zo Švajčiarska. Sporné ustanovenia dohody tak predstavujú opatrenie so všeobecnou platnosťou, ktoré sa uplatňuje na objektívne určené situácie a má právne účinky voči abstraktne opísaným skupinám osôb (v tomto zmysle pozri uznesenie Súdu prvého stupňa z 13. decembra 2005, Arla Foods a i./Komisia, T-397/02, Zb. s. II-5365, body 52 a 53 a tam citovanú judikatúru).

182 Nie je však vylúčené, že ustanovenie, ktoré má vzhľadom na svoju právnu povahu a oblasť pôsobnosti charakter všeobecne platného aktu, sa môže osobne týkať fyzickej alebo právnickej osoby. Tak je to v prípade, keď sa predmetný akt týka osoby z dôvodu určitých vlastností, ktoré sú pre ňu charakteristické, alebo skutkových okolností, ktoré ju odlišujú od všetkých ostatných osôb, a tým ju individualizujú

obdobným spôsobom ako subjekt, ktorému je rozhodnutie určené (rozsudky Súdneho dvora z 15. júla 1963, Plaumann/Komisia, 25/62, Zb. s. 197, 223, a z 18. mája 1994, Codorníu/Rada, C-309/89, Zb. s. I-1853, body 19 a 20; uznesenie Súdu prvého stupňa zo 6. júla 2004, Alpenhain-Camembert-Werk a i./Komisia, T-370/02, Zb. s. II-2097, bod 56).

183 V prejednávacom prípade žalobcovia tvrdia, že sa v takej situácii nachádzajú, jednak preto, že ustanovenie o champagne bolo do dohody vložené s cieľom upraviť situáciu vymedzeného okruhu výrobcov určiteľných a určených v čase prijatia dohody, a jednak preto, že na základe švajčiarskeho práva sú jedinými oprávnenými používať „appellation d’origine“ „champagne“.

184 Tieto tvrdenia jednak nemôžu viesť k záveru, že by sa žalobcov sporné ustanovenia dohody osobne týkali.

185 Predmetom týchto ustanovení totiž, ako bolo uvedené vyššie, nie je iba upraviť konkrétny prípad výrobcov vín získaných vo vaudskej obci Champagne, ale vo všeobecnosti zabezpečiť výhradné používanie názvu „champagne“ pre vína pochádzajúce z Francúzska, oprávnené na toto označenie na základe práva Spoločenstva. Iba článok 5 ods. 8 prílohy 7 dohody pripomína konkrétnu situáciu „niektorých vín pochádzajúcich zo švajčiarskeho kantónu Vaud“, keď za tam stanovených podmienok udeľuje prechodnú výnimku na používanie výrazu „champagne“ na ich opis a prezentáciu. Takže len tá skutočnosť, že toto ustanovenie zakotvuje prechodný režim výhodnejší pre „niektoré vína pochádzajúce zo švajčiarskeho kantónu Vaud“, nemôže mať sama osebe vplyv na záver, že sporné ustanovenia dohody zabezpečujúce výhradné právo na názov „champagne“ predstavujú predpis so všeobecným dosahom, ktorý sa žalobcov osobne netýka.

186 Okrem toho ani oprávnenie žalobcov na švajčiarske označenie „champagne“ nemôže osvedčiť ich osobný právny záujem na spochybnení o sporných ustanoveniach dohody, a to i bez toho, aby bolo nevyhnutné vyjadrovať sa k presnej povahe a kvalifikácii tohto označenia. Na rozdiel od práv z ochrannej známky, ktorými výhradným spôsobom disponovala žalobkyňa vo veci, v ktorej bol vydaný rozsudok Codorníu/Rada, už citovaný v bode 182 vyššie, kde v tejto súvislosti poukázal Súdny dvor na to, že v roku 1924 si táto žalobkyňa nechala zapísať v Španielsku obrazovú ochrannú známku Gran Cremant de Codorníu a že túto ochrannú známku tradične používala tak pred, ako aj po tomto zápise, sa totiž oprávnenie žalobcov používať názov „champagne“ zakladá na švajčiarskej právnej úprave, ktorá právo uvádzať na trh výrobky pod názvom „champagne“ priznáva všetkým podnikom, ktorých výrobky zodpovedajú predpísaným zemepisným a kvalitatívnym požiadavkám, a toto právo upiera všetkým podnikom, ktorých výrobky nespĺňajú tieto podmienky, ktoré sú pre všetky podniky rovnaké (pozri v tomto zmysle uznesenia Súdu prvého stupňa z 15. septembra 1998, Molkerei Großbraunshain a Bene Nahrungsmittel/Komisia, T-109/97, Zb. s. II-3533, bod 50, a z 13. decembra 2005, Confédération générale des producteurs de lait de brebis et des industriels de Roquefort/Komisia, T-381/02, Zb. s. II-5337, bod 51).

187 Rovnako ako sporné ustanovenia dohody sa teda ani švajčiarska právna úprava netýka výlučne žalobcov, ale právne účinky spôsobuje voči neurčitému počtu výrobcov, či už zo Švajčiarska alebo z tretích krajín, ktorí majú v záujme uvádzať na trh svoje výrobky na území Švajčiarska pod názvom „champagne“, či už v súčasnosti alebo v budúcnosti.

188 Takže len tá skutočnosť, že žalobcovia sú k dnešnému dňu pri niektorých, nimi vyrábaných vínach oprávnení používať obecné označenie „champagne“, nemôže ako taká viesť k záveru, že sa ich sporné ustanovenia dohody osobne týkajú, keďže táto okolnosť vyplýva z uplatnenia všeobecne platného opatrenia na objektívne určenú situáciu, t. j. švajčiarskej právnej úpravy o „appellation d'origine“, ktorá má právne účinky

voči všeobecne a abstraktne opísaným skupinám osôb, t. j. voči všetkým podnikom, ktoré vyrábajú výrobok vykazujúci objektívne vymedzené vlastnosti (pozri v tomto zmysle uznesenie Molkerei Großbraunshain a Bene Nahrungsmittel/Komisia, už citovaný v bode 186 vyššie, bod 51).

189 Toto konštatovanie napokon potvrdzuje samotnými žalobcami predložené stanovisko Štátnej rady kantónu Vaud z 8. januára 2003, podľa ktorého „sú na toto označenie oprávnení všetci vinári, resp. všetky vinárske združenia vyrábajúce vína z hrozna obrátého v katastri obce Champagne. Práve z tohto titulu používa Cave des viticulteurs de Bonvillars okrem iného označenie ‚champagne‘ pri vínach, ktoré uvádza na trh a ktoré pochádzajú z tejto obce. Žiadny iný vaudsky vinár nemá právo toto označenie používať, pokiaľ nie je vlastníkom alebo nájomcom viníc na území obce Champagne, resp. pokiaľ na trh neuvádza víno získané zo zberov pochádzajúcich z tejto obce“.

190 V tejto súvislosti je napokon potrebné pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry všeobecnú záväznosť a tým pádom ani normatívnu povahu aktu nespochybňuje možnosť viac či menej presne určiť počet alebo dokonca totožnosť právnych subjektov, voči ktorým tento akt v určitej chvíli pôsobí, kým je nesporné, že k tomuto pôsobeniu dochádza z dôvodu právne alebo skutkovo objektívnej situácie vymedzenej daným aktom v spojení s jeho účelom (pozri rozsudok Súdneho dvora z 31. mája 2001, *Sadam Zuccherifici a i./Rada*, C-41/99 P, Zb. s. I-4239, bod 29 a tam citovanú judikatúru; pozri v tomto zmysle tiež uznesenie Súdneho dvora z 26. októbra 2000, *Molkerei Großbraunshain a Bene Nahrungsmittel/Komisia*, C-447/98 P, Zb. s. I-9097, bod 64).

191 Z vyššie uvedeného vyplýva, že žalobcov nemožno považovať za osobne dotknutých spornými ustanoveniami dohody, a preto aj z tohto dôvodu sa ich žaloba musí ako neprípustná zamietnuť.

192 Tvrdenie žalobcov odvodené z práva na účinnú súdnu ochranu nemôže na tomto závere nič zmeniť, keďže v otázke podmienky osobného právneho záujmu vyžadovanej článkom 230 štvrtým odsekom ES Súdny dvor jednoznačne stanovil, že aj keď je pravda, že táto podmienka sa má vykladať v intenciách zásady účinnej súdnej ochrany, so zreteľom na rôzne okolnosti, ktoré ako také môžu žalobcu individualizovať, nemôže takýto výklad vyústiť vo vylúčenie danej podmienky, ktorá bola výslovne zavedená Zmluvou, bez toho, aby tým boli prekročené právomoci priznané touto Zmluvou súdnym orgánom Spoločenstva (rozsudok Súdneho dvora z 25. júla 2002, Unión de Pequeños Agricultores/Rada, C-50/00 P, Zb. s. I-6677, bod 44).

2. *O návrhu vo veci náhrady škody*

Tvrdenia účastníkov konania

193 Žalobcovia tvrdia, že napadnutým rozhodnutím došlo k porušeniu vlastníckeho práva, práva na slobodné podnikanie i zásady proporcionality, a preto je Spoločenstvo povinné niesť mimozmluvnú zodpovednosť.

194 Toto porušenie práv u nich údajne viedlo k škode vyplývajúcej jednak z nákladov, ktoré budú musieť vynaložiť, aby vstúpili na trh s vínom pod iným názvom než názvom „champagne“, a jednak z ušlého zisku v dôsledku predpokladaného poklesu ceny za fľašu nimi vyrábaného vína rádovo o 4 CHF, ak by 150 000 fliaš, v súčasnosti predávaných pod názvom „champagne“, muselo o tento názov prísť. Žalobcovia si jednako vyhradzujú právo predložiť Súdu prvého stupňa konkrétnejšie číselné údaje po tom, ako sa voči nim účinky napadnutého rozhodnutia prejavia prvýkrát.

- 195 Príčinná súvislosť medzi konaním vytýkaným inštitúciám Spoločenstva a vzniknutou škodou má spočívať v tom, že Francúzska republika údajne priviedla Radu a Komisiu k dohodnutiu sporných ustanovení dohody. Takže bez tlaku vyvíjaného týmto členským štátom by Švajčiarska konfederácia s týmito ustanoveniami nikdy nesúhlasila, k čomu však bola prinútená, aby sa domohla podpisu daných siedmich dvojstranných dohôd.
- 196 Keďže švajčiarske orgány boli nútené prijať nevyhnutné opatrenia na účely výkonu sporných ustanovení dohody, za škodu je údajne zodpovedné Spoločenstvo, obdobným spôsobom ako o tom bolo rozhodnuté v rozsudku Súdu prvého stupňa z 11. januára 2002, Biret International/Rada (T-174/00, Zb. s. II-17, body 33 a 34).
- 197 V tomto ohľade vraj nie je dôležité, že z dôvodu svojho postavenia ako strany dohody je Švajčiarska konfederácia spoluzodpovedná za škodu, pretože všetky podmienky na náhradu škody vzniknutej žalobcom sú splnené (rozsudok Súdneho dvora zo 17. decembra 1959, Feram/Vysoký úrad, 23/59, Zb. s. 501).
- 198 Rada a Komisia sa domnievajú, že žiadna z podmienok uplatnenia zodpovednosti Spoločenstva nie je v prejednávanej veci splnená. Konkrétne tvrdia, že keďže napadnuté rozhodnutie nespôsobuje právne účinky na právne postavenie žalobcov, chýba tu príčinná súvislosť medzi údajne vzniknutou škodou a údajnou nezákonnosťou napadnutého rozhodnutia. Napadnuté rozhodnutie totiž jednak na území Spoločenstva žiadnu ďalšiu povinnosť na ťarchu žalobcov nezakladá a jednak prípadná škoda, ktorá možno žalobcom vzniká na území Švajčiarska, vyplýva z konania švajčiarskych úradov buď tým, že dohodu uznajú za účinnú na ich území, alebo tým, že schvália právne predpisy o vykonaní záväzkov, s ktorými súhlasili na základe dohody, nechávajúcej im pritom na výber spôsob, akým budú v tejto súvislosti postupovať.

199 Komisia dodáva, že prípadný tlak Francúzskej republiky na vloženie ustanovenia o champagne je irelevantný. Rokovania sú len prípravnými úkonmi a nemôžu byť príčinou škody, pričom nárok na náhradu škody môže smerovať iba proti normatívnemu aktu, ktorý je ich výsledkom. Keďže dohodu ratifikovala Švajčiarska konfederácia ako zvrchovaný štát, musia sa žalobcovia, ktorí sa cítia touto dohodou poškodení, obrátiť na švajčiarske orgány.

Posúdenie Súdom prvého stupňa

200 Podľa ustálenej judikatúry závisí uplatnenie mimozmluvnej zodpovednosti Spoločenstva za škodu v zmysle článku 288 druhého odseku ES od splnenia súboru podmienok, presnejšie podmienky nezákonnosti konania vytykaného orgánom Spoločenstva, skutočnej škody a existencii príčinnej súvislosti medzi údajným konaním a uvádzanou škodou (rozsudok Súdneho dvora z 29. septembra 1982, Oleifici Mediterranei/EHS, 26/81, Zb. s. 3057, bod 16; rozsudky Súdu prvého stupňa z 11. júla 1996, International Procurement Services/Komisia, T-175/94, Zb. s. II-729, bod 44; zo 16. októbra 1996, Efisol/Komisia, T-336/94, Zb. s. II-1343, bod 30, a z 11. júla 1997, Oleifici Italiani/Komisia, T-267/94, Zb. s. II-1239, bod 20). Pokiaľ nie je splnená čo len jedna z týchto podmienok, žaloba o náhradu škody sa musí v celom rozsahu zamietnuť bez toho, aby bolo nevyhnutné skúmať ďalšie podmienky uplatnenia tejto zodpovednosti (rozsudok Súdneho dvora z 15. septembra 1994, KYDÉP/Rada a Komisia, C-146/91, Zb. s. I-4199, bod 19, a rozsudok Súdu prvého stupňa z 20. februára 2002, Förde-Reederei/Rada a Komisia, T-170/00, Zb. s. II-515, bod 37).

201 V prejednávanom prípade je návrh vo veci náhrady škody potrebné skúmať najprv v súvislosti s treťou z týchto podmienok, týkajúcou sa existencie príčinnej súvislosti medzi údajným konaním a uvádzanou škodou. Pri tejto podmienke je podľa judikatúry nevyhnutné, aby uvádzaná škoda bola priamym dôsledkom údajného konania

(pozri v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora zo 4. októbra 1979, Dumortier frères a i./Rada, 64/76 a 113/76, 167/78 a 239/78, 27/79, 28/79 a 45/79, Zb. s. 3091, bod 21; rozsudky Súdu prvého stupňa z 18. septembra 1995, Blackspur a i./Rada a Komisia, T-168/94, Zb. s. II-2627, bod 49, a z 29. októbra 1998, TEAM/Komisia, T-13/96, Zb. s. II-4073, bod 74).

- 202 Žalobcovia sa domnievajú, že škoda tvorená nákladmi, ktoré budú musieť vynaložiť, aby na trh s vínom vstúpili pod iným názvom než názvom „champagne“, a ušlým ziskom vyplývajúcim z predpokladaného poklesu ceny ich výrobkov, ak by tieto museli o daný názov prísť, je bezprostredným dôsledkom prijatia napadnutého rozhodnutia Radou a Komisiou, ktoré schvaľuje sporné ustanovenia dohody.
- 203 Podobne ako v otázke návrhu na vyslovenie neplatnosti rozhodnutia je potrebné postupne skúmať postavenie žalobcov na území Spoločenstva a na území Švajčiarska.
- 204 Pokiaľ ide o územie Spoločenstva, z bodov 130 až 139 vyššie vyplýva, že na právne postavenie žalobcov nemali sporné ustanovenia dohody dosah, keďže uvádzať na trh výrobky pod názvom „champagne“ im v čase nadobudnutia platnosti dohody bolo bránené už na základe nariadenia č. 2392/89. Tak ako už bolo uvedené v bodoch 140 až 150 vyššie, táto nemožnosť vychádza aj z nariadenia č. 753/2002, účinného od 1. augusta 2003.
- 205 Z toho vyplýva, že na území Spoločenstva nemôže byť napadnuté rozhodnutie dôvodom vzniku škody, ktorú žalobcovia podľa svojich tvrdení utrpeli, pretože

škoda, ako ju určili žalobcovia, vyplýva už z platnej právnej úpravy Spoločenstva. V tejto súvislosti je potrebné pripomenúť, že žalobcovia sa už na účely predaja svojich výrobkov v Belgicku pod názvom „arquebuse“ museli na trhu Spoločenstva etablovať a využívať pritom odlišný názov ešte pred nadobudnutím platnosti dohody.

206 Pokiaľ ide o územie Švajčiarska, z bodu 91 vyššie vyplýva, že jediným prameňom účinkov, ktoré údajne na ujmu žalobcom spôsobuje dohoda, je okolnosť, že Švajčiarska konfederácia súhlasila zvrchovaným rozhodnutím ratifikovať uvedenú dohodu s tým, že ňou bude viazaná, a v súlade s článkom 14 tejto dohody sa zaviazala podniknúť všetky kroky, aby zabezpečila splnenie povinností, ktoré zakladá, vrátane povinností vyplývajúcich zo sporných ustanovení dohody.

207 Z toho vyplýva, že prípadnú škodu, ktorá by mohla žalobcom vzniknúť na území Švajčiarska z dôvodu opatrení prijatých švajčiarskymi orgánmi pri plnení dohody, nemožno považovať za spôsobenú Spoločenstvom, a preto Súd prvého stupňa nemá právomoc rozhodovať o žalobe, ktorou sa uplatňuje jej náhrada.

208 Ak aj je zaiste pravda, že Švajčiarska konfederácia sa podpisom a ratifikáciou dohody zaviazala v súlade s medzinárodným právom zabezpečiť jej riadne plnenie, pri ktorom nemá diskrečnú právomoc, nemení to nič na tom, že táto povinnosť sa odvíja od výrazu zvrhovanej voľby Švajčiarskej konfederácie pri vedení rokovaní, ktorých výsledkom bolo uzavretie dohody, a vôbec riadení svojich zahraničných vzťahov.

209 Preto tvrdenie žalobcov, že pod hrozbou neuzavretia oných siedmich sektorových dohôd nezostalo Švajčiarskej konfederácii v konečnom dôsledku nič iné len pristúpiť

na sporné ustanovenia dohody, nemôže viesť k záveru, že za údajnú škodu je zodpovedné Spoločenstvo. Totiž aj za predpokladu, že by sa toto tvrdenie naozaj opieralo o skutočnosť, je potrebné zdôrazniť, že pristúpenie Švajčiarskej konfederácie na tieto ustanovenia spadá do rámca rokovaní založených na vzájomných ústupkoch a výhodách, na konci ktorých sa tento štát mohol slobodne a zvrchovane rozhodnúť, že upustí od obhajoby obecného označenia „champagne“ vzhľadom na svoj celkový záujem uzavrieť dohodu i vo všeobecnosti daných sedem sektorových dohôd.

- 210 Túto okolnosť napokon dokladá aj list vedúceho Spolkového oddelenia zahraničných vecí zaslaného 24. marca 1999 združeniu vlastníkov viníc a vínných pivníc, v ktorom podotýka:

„Podľa Vášho výkladu poľnohospodárstvo ‚dopláca na zlé dohody‘ uzavreté s E[urópskou úniou] v prospech iných odvetví nášho hospodárstva. Spolková rada s týmto postojom nesúhlasí, pretože podrobný rozbor dohôd parafovaných 26. februára 1999 dokazuje, že dohoda uzavretá v sektore poľnohospodárstva je sama osebe vyvážená a švajčiarskemu poľnohospodárstvu poskytne významnú príležitosť vyvážať na trh s viac než 370 miliónmi spotrebiteľov, ktorý E[urópska únia] predstavuje.“

- 211 Otázka, či má postoj zaujatý Spoločenstvom pri rokovaníach o sporných ustanoveniach dohody svoj pôvod v snahe Francúzskej republiky chrániť francúzske „appellation d’origine contrôlée“, nie je v tomto ohľade vôbec relevantná. Z právneho hľadiska nie je totiž podstatné poznať postoj, aký počas rokovaní o dohode mohla zaujímať Francúzska republika, pokiaľ sú jedinými stranami dohody Spoločenstvo a Švajčiarska konfederácia.

- 212 Napokon je potrebné poznamenať, že pokiaľ sú za údajne vzniknutú škodu na území Švajčiarska v konečnom dôsledku zodpovedné orgány tohto štátu, je vecou príslušných švajčiarskych súdov, aby rozhodli o prípadnom nároku na náhradu škody, ktorú uvedené orgány spôsobili.
- 213 Aj bez toho, aby bolo nevyhnutné vyjadrovať sa k prekážke konania namietanej Radou a Komisiou (pozri v tomto zmysle rozsudky Súdneho dvora z 26. februára 2002, Rada/Boehringer, C-23/00 P, Zb. s. I-1873, bod 52, a z 23. marca 2004, Francúzsko/Komisia, C-233/02, Zb. s. I-2759, bod 26), je tak prejednávaný návrh vo veci náhrady škody nevyhnutné zamietnuť, a to v rozsahu, v akom sa týka škody údajne vzniknutej na území Spoločenstva, ako zjavne právne nedôvodný, a v rozsahu, v akom sa týka škody údajne vzniknutej na území Švajčiarska, pre nedostatok právomoci Súdu prvého stupňa.
- 214 Žaloba sa preto musí zamietnuť v celom rozsahu bez toho, aby bolo potrebné vyhovieť piatemu bodu návrhov žalobcov.

3. *O nových dôvodoch predložených v priebehu konania*

- 215 Listom zo 7. marca 2007 sa žalobcovia obrátili na Súd prvého stupňa, aby im na základe článku 48 ods. 2 rokovacieho poriadku umožnil uviesť nové dôvody.
- 216 Odvolávajú sa na prijatie rozhodnutia Rady 2006/232/ES z 20. decembra 2005 o uzavretí dohody medzi Európskym spoločenstvom a Spojenými štátmi americkými o obchode s vínom (Ú. v. EÚ L 87, 2006, s. 1), z ktorého údajne vyplýva, že

názvy označované v tomto štáte ako pologenerické („semi-generic“) sa naďalej môžu uvádzať na etiketách výrobkov, ktoré pomenúvajú, pod podmienkou, že sú súčasťou celku, ktorý bol predmetom homologizácie. Žalobcovia tak tvrdia, že za určitých podmienok budú niektorí vinári zo Spojených štátov môcť na svojom území používať názov „champagne“. Táto okolnosť má svedčiť o neúmernom a diskriminačnom charaktere napadnutého rozhodnutia.

217 V tomto ohľade stačí uviesť, že tvrdenia žalobcov sa týkajú výlučne merita žaloby, a preto nemôžu spochybňovať vyššie konštatovanú neprípustnosť žaloby o neplatnosť ani čiastočnú neprípustnosť Súdu prvého stupňa konať o žalobe o náhradu škody vzniknutej údajne na území Švajčiarska. Zároveň keďže tieto argumenty smerujú k preukázaniu, že príčinou škody, ktorú žalobcovia podľa svojich tvrdení utrpeli na území Spoločenstva, je prípadné pochybenie Spoločenstva, nie sú spôsobilé spochybniť ani vyššie konštatovanú neexistenciu príčinnej súvislosti medzi touto škodou a údajným pochybením na území Spoločenstva.

218 Preto aj bez potreby stanovovať, či sú v prejednávanej veci splnené podmienky prípustnosti stanovené v článku 48 ods. 2 rokovacieho poriadku, musia byť tvrdenia žalobcov odvolávajúce sa na rozhodnutie 2006/232 za každých okolností zamietnuté.

O trovách

219 Podľa článku 87 ods. 2 rokovacieho poriadku je účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže žalobcovia nemali vo svojich návrhoch úspech, je opodstatnené zaviazať ich okrem ich vlastných trov na náhradu trov konania vynaložených Radou a Komisiou v súlade s návrhmi týchto inštitúcií.

V súlade s článkom 87 ods. 4 prvým pododsekom rokovacieho poriadku znáša Francúzska republika svoje vlastné trovy konania.

Z týchto dôvodov

SÚD PRVÉHO STUPŇA (tretia komora)

nariadil:

- 1. Návrh na vyslovenie neplatnosti sa ako neprípustný zamieta.**
- 2. Návrh na náhradu škody sa zamieta.**
- 3. Žalobcovia znášajú svoje vlastné trovy konania, ako aj trovy konania Rady a Komisie.**
- 4. Francúzska republika znáša svoje vlastné trovy konania.**

V Luxemburgu 3 júla 2007

Tajomník

E. Coulon

Predseda komory

M. Jaeger

PRÍLOHA

Jacqueline Gonin Péroset-Grandson, bytom v Champagne (Švajčiarsko),

De Rahm et Cie SA, so sídlom v Lausanne (Švajčiarsko),

Françoise Grin, bytom v Champagne,

Janine Payot, bytom v Champagne,

Rose-Marie Richard, bytom v Morgese (Švajčiarsko),

Yolande Richardet, bytom v Les Tuileries-de-Grandson (Švajčiarsko),

Antoinette Schopfer, bytom v Yverdon-les-Bains (Švajčiarsko),

Huguette Verraires-Banderet, bytom v Renensi (Švajčiarsko),

Dominique Dagon, bytom v Onnensi (Švajčiarsko),

Susy Dagon, bytom v Champagne,

Élisabeth Giroud, bytom v Champagne,

Huguette Giroud, bytom v Champagne,

Serge Gonin Péroset-Grandson, bytom v Champagne,

Gilbert Guilloud, bytom v Champagne,

Claude Loup, bytom v Champagne,

Charles Madörin, bytom v Champagne,

Claude Madörin, bytom v Jongny (Švajčiarsko),

Rudolf Moser-Perrin, bytom v Payerne (Švajčiarsko),

Marc Perdrix, bytom v Champagne,

René Perdrix, bytom v Giezi (Švajčiarsko)

Éric Schopfer, bytom v Champagne,

Denis Tharin, bytom v Champagne,

José Tharin, bytom v Champagne,

Maxime Tharin, bytom v Champagne,

Albert Banderet, bytom v Champagne,

Gilbert Banderet, bytom v Champagne,

Jean-Pierre Banderet, bytom v Yverdon-les-Bains,

Emmanuel Borgeaud, bytom v Champagne,

Paul André Cornu, bytom v Champagne,

Ronald Dagon, bytom v Champagne,

Jean-Michel Duvoisin, bytom v Bonvillarsi (Švajčiarsko),

Daniel Forestier, bytom v Bonvillarsi,

Michel Forestier bytom v Champagne,

Edgar Giroud, bytom v Torgon (Švajčiarsko),

Edmond Giroud, bytom v Champagne,

Georges Giroud, bytom v Champagne,

Cofigo SA, so sídlom v Morges,

Jean Vogel, bytom v Grandvaux (Švajčiarsko),

Obec Yverdon (Švajčiarsko).